

له بلاوڪراوه ڪانی ماڻپهري بههشت

گه نجينه گه وره ڪان له چاڪه و پاداشته ڪان

(الكنوز العظيمة)

پيشه ڪي بو نووسيني

فضيلة الشيخ / صلاح بن محمد البدير

إمام وخطيب المسجد النبوي الشريف

والقاضي بالمحكمة العامة بالمدينة المنورة

ناماده ڪردني

ناصر بن عبد الله بن دخيل الفهيد

وهرگيراني

ماموستا محمد عبد الرحمن لطيف

ماڻپهري بههشت

ba8.org

ماڻپهري ڪي نيسلامى زانستي پهرودهي يه و له پيتاوا بلاوڪردنه وهى نه و نيسلاميه كه سه نه في
صالح - پينغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاوه لاني (رضي الله عنهم) له سهري بوون -
وه سه به هيچ گروپ و لايه نيكي جيزي نيه.

مائپه‌ری به‌ه‌شت

ئەو کتیب و بابەت و لیکۆئینه‌وه شه‌ریانه‌ ب‌لا‌و ده‌کاته‌وه که ده‌بنه‌ ه‌ۆی:

١. شار‌ه‌زا‌کردنی موس‌و‌ل‌مان و په‌روه‌رده‌کردنیان له‌سه‌ر ری‌گا راسته‌که‌ی ئی‌سلام، ئەمه‌ش ده‌سته‌به‌ر ده‌بی به‌ گه‌رانه‌وه‌ ب‌ۆ په‌یره‌وه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی ئی‌سلام، که بریتی یه‌ له‌ قورئان و سوننه‌ت، به‌ تې‌گه‌شتنی پې‌شین و پې‌شه‌وایانی ئوممه‌ت.

٢. پاک‌کردنه‌وه‌ی بی‌روبا‌وه‌ر و ره‌وشتی موس‌و‌ل‌مان، له‌ دیارده‌کانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پ‌الاوتن و ته‌صفیه‌کردنی ئاینی ئی‌سلام له‌ بیدعه و ب‌ۆچونه‌ داهین‌راوه‌کان.

٤. وربا‌کردنه‌وه‌ی موس‌و‌ل‌مان له‌ شوپنه‌واری خراپی ری‌وایه‌ته‌ لا‌واز و هه‌لبه‌ستراوه‌کان.

٥. پته‌و‌کردنی برایه‌تی یه‌کی راسته‌قینه‌ له‌سه‌ر بناغه‌ فراوانه‌ جی‌گیره‌که‌ی ئی‌سلام و نه‌هې‌شتن و که‌م‌کردنه‌وه‌ی ده‌مارگیری مه‌زه‌به‌ی و حیزبی.

ئامانج‌مان:

ئاشنا‌کردنی کۆمه‌ل‌گایه‌ له‌ ئی‌سلامی ره‌سه‌ن و دروست‌کردنی تا‌ک و کۆیه‌تی ب‌ۆ تې‌گه‌شتن له‌ سه‌رچاوه‌کانی که بریتین له‌ قورئانی پې‌رۆز و سوننه‌تی سه‌حیح و ئاشکرا‌کردنی ئەو شتانه‌ی که نامۆن به‌ ئی‌سلام و خراونه‌ته‌ نیویه‌وه‌ به‌ چه‌ندین ده‌سته‌واژه‌ی ده‌نگ و په‌نگ و نوسرا‌وی له‌ بواره‌کانی بی‌روبا‌وه‌ر و ره‌وشت و ئاکار و په‌روه‌رده‌ و زانست و پزیشکی و گه‌شه‌ی کۆمه‌ل‌ایه‌تی.

خودایه‌ داوات لی‌ ده‌که‌ین دامه‌زراومان بکه‌یت ، و ته‌وه‌فیتمان بده‌یت ب‌ۆ هه‌ر کار و گ‌و‌فتاریکی جوان و چاک به‌و شیویه‌یی که خ‌ۆت لی‌ پ‌ازیت.

ستافی مائپه‌ری به‌ه‌شت

پیشه کی بو نووسینی شیخ (صلاح البدیر) :

سوپاس و ستایش بو ئه و خوايه ی که هیچ خيّر و چاکه يه ک نی یه ئیللا له لایه ن ئه وه وه نه بیّت ، سوپاس و ستایشی ده که م سوپاس و ستایشیک که پچرانی نه بیّت ، وه شایه تی ده دم به وه ی که وا هیچ په رستراویک نی یه شایسته ی په رستن بیّت جگه له خوا و ته نه ایه و بیّ شهریکه ، بیسه ره بو ئه و که سه ی که بانگی ده کات ، وه نزیکه له و که سه یش که گفتوگو ی له گه لدا ده کات ، وه شایه تیش ده دم به وه ی که وا پیغه مبه رمان و سه روه رمان (مُحَمَّد) عه بد و نیردراوی خوايه سه لات و سه لامی خوی له سه ر بیّت و له سه ر که سوکار و هاوه لانی و ئه وانه یش که له سه ر ئه و پړگایه پړیشتوون و تیڅپرای ئه وانه یش که په یوه ندیان به و په یړه وه وه هه یه .

دواى ئه وه :

په روه رده کارى پړیزدار مامؤستا (ناصر بن عبد الله بن دخيل الفهيد) ئه و دانراوه یی که ناو نراوه به (گه نجينه گه وره کان / الكنوز العظيمة) پيشاندام و داواى لى کردم که پيشه کی یه کی بو بنووسم ، منیش خواسته که یم بو به جی هیئا و وه لامی داواکاریه که یم دایه وه .

وہ له بهر ئه وهی که ئه م کتیبه بچوکه چه ندین پینمایي گرنګ و خیر و
چاکه ی گه وره ی سه لمینراو به فهرموده صه حیه کان له خو ګرتووه ئه و ا من
نمؤژګاری ده که م به چاپکردن و بلاوکردنه وهی .

وہ داوا له خوای سه رپه شتیار و به توانایش ده که م که و ا سوودی پی بګه یه نیت
به هه موو ئه وانه ی که ده یخویننه وه ، و ه به باشتیرین و ته و اوترین پاداشت
پاداشتی دانه ره که ی بداته وه .

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ

وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

إمام وخطيب المسجد النبوي الشريف

والقاضي بالمحكمة العامة بالمدينة

صلاح بن محمد البدير

پیشه کی :

الحمد لله ، والصلاة والسلام على رسول الله ، وعلى آله وصحبه ، أما بعد :

له بهر ئه وهی که ته مه نی ئوممه تی پیغه مبه رمان (ﷺ) کورته له نیوان شه ست
بۆ حه فتا سال و که میان هه یه ئه وه تیپه ر بکات ، له بهر ئه وه خوای گه وره
هه ندیک کرده وهی چاکی وته یی و کرده یی بۆ فه راهم و ئاسان کردوون و پاداشتی
گه وره شی له سهر بۆ داناون که به هۆیه وه ئیماندار له به هه شتدا به سهر پله
به رزه کاندایه رزه ده بیته وه ، وه ئه مه ییش به مه رج گیراوه به هه بوونی ئیمان و
نیاز و نیه ت پاکی بۆ خوای گه وره و ئه نجامدانی فه رزه کان و خۆبه دوورگرتن له
تاوانه گه وره کان .

وه من له م کتیبه بچوکه دا هه ندیک له و کرده وه چاک و زیکرانه ی که موسلمان
له هه موو کاتی که دا پیویستی پییه تی کۆکردووه ته وه ، وه ته نها فه رمووده
(صه حیح و حه سه ن) له کانم تییدا باسکردووه به پیی ئه وه (ته خریج) له ی که له
کۆتایی^(۱) هه موو فه رمووده یه که دا روون کراوه ته وه .

(۱) تییینی : به لام من هه ندیک جار ئه مه م له په راویزی کتیبه که دا نووسیوه .
وه رگێر

وه له بهر ئه وهی که دنیا کیلگه ی دواړوژه و دروینه کردنی به روبروومه کانیشی له پوژي قیامه تدایه ئه وا حق وایه ئیماندار کاته کانی به کاربښت له وهی که سوودی بوی هیه له دنیا و دواړوژدا ، وه سوور بیت له سهر کوکړدنه وهی چاکه و حه سنا تیکی ژور ژور له چندنین کرداری چاکه ی ژوردا له وته و کرده وه کان له گه ل ئاماده یی دل و هه ست کردن به گه وره یی خوی پاک و بهر ز و پایه دار بوی ئه وهی پیی به خته وهر ببیت له پوژي قیامه تدا و ته رازووه که یی پی قورس ببیت .

نومید و ره جام له خوا ئه وهیه که سوودی پی بگه یه نیت ، وه پاک و پوختی بکات بوی رومو ته پی زرداری خوی ، وه له خو مان و باوک و دایکمان و هه موو موسلمانان له پیاوان و ئا فره تان زیندووانیان و مردووانیان خوش ببیت ، به راستی ئه و خاوه نی ئه وهیه و توانای به سهر دا هیه ، وه صه لات و سه لامی خوا له سهر پیغه مبه رمان (محمد) و که سوکار و هاوه لانی بیت هر هه موویان .

ناصر بن عبد الله بن دخيل الفهيد

الرياض

١ / ٧ / ١٤٣١ هـ

فه زل و گه وره یی ته وحید و یه کخوا په رستی

خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (٥٦) [الذاریات] .

واته : من جنوکه و مروقم دروست نه کردووه ته نها بو په رستی خوُم نه بیت .

هه روه ها فه رموویه تی : ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (٣٦) [النساء] .

واته : خوا بپه رستن به ته نها و هیچ شتیګ مه کن به شه ریکی .

وَعَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((يَا مُعَاذُ أَتَدْرِي مَا حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ ؟ قُلْتُ : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ ، قَالَ : فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ : أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ، وَحَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ : أَنْ لَا يُعَذِّبَ مَنْ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا)) [البخاري : (٢٨٥٦) ومسلم : (١٤٣)] .

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رمووی : ئه ی (مُعَاذ) ئایا ده زانیت حق و مافی خوا له سهر عه بده کانی بریتی یه له چی وه حق و مافی عه بده کانش به سهر خواوه بریتی یه له چی ؟

فه رمووی : خوا و پیغه مبهره که ی زانترن .

فرموی : حق و مافی خوا له سر عهده کانی بریتی په له وهی که به تهنه
بیپه رستن و هیچ شتیک نه کهن به شهریکی .

وه حق و مافی عهده کانیش به سر خواوه بریتی په له وهی که : سزای ئه و
که سه نه دات که و هیچ شتیک نه کات به شهریکی و هیچ شتیک له شيرک بو خوا
ئه نجام نه دات .

واتای شایه تیدان به : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

واته : هیچ په رستراویک نی په شایسته ی په رستن بیت جگه له خوا ، وه ئه م
وته یه یش دوو شت له خوده گریټ : (په تکرده وه و سه لماندن) :

(لَا إِلَهَ) : په تکرده وه یه بو ه مو ئه و په رستراوانه ی که و جگه له (اللَّهُ)
ده په رسترین و به نارپه وازنینی ئه وه یه .

(لَا إِلَهَ) : سه لماندن ی په رستنه بو خوا به تهنه که شهریک و
هاوبه شی نی یه .

وه برای موسلمانم بزانه که و پیویسته به پاک و پوختی عبادت بکریټ بو
خوا به تهنه و ده شبیت به پیی سوننه تی پیغه مبه ری خوا بیت (ﷺ) .

وه (عیبادت : په رستن) : ناویکی گشتگیر و کۆکه ره وه یه بۆ هه مو ئه وه ی که خوا خوښی ده و یت و پئی پازیه له و ته و کرده وه دیار و نادیاره کانیش ، له وانه ش : دوعا و پارانه وه و داوای فریا که وتن و هانا بۆ لا بردن و داوای یارمه تی کردن و سه ربړین و شت له سه رخو پیویست کردن و لی ترسان و هیوا و ئومید پی بوون و خوازیاری کردن و راجه له کاندن و سوجه بردن و ته و اف کردن .

هر که سیک شتیک له و په رستنانه بۆ جگه له خوا ئه نجام بدات چ بۆ وه لی و پیاوچاکیک بیت یان پیغه مبه ریک بیت یان فریشته یه ک بیت یان جنوکه یه ک بیت یان گیانله به ریک بیت یان بتیک بیت یان جگه له وانه ش .. ئه واه و که سه له پاش ساغ کردنه وه ی به لگه به سه ریدا موشریک و هاوه ل بریار دهره بۆ خوا و ئه گهر بمریت و ته و به نه کات ئه واه به هه تاهه تایی له ناو ئاگری دۆزه خدا ده مینیتته وه و بونی به هه شتی لی حه رام و قه ده غه یه ، ئه مه یش له بهر فه رمایشتی خوی گه وره : ﴿

إِنَّهُ مِنْ يُشْرِكِ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

أَنْصَارٍ ۝۷۲﴾ [المائدة] .

واته : به راستی هه رکه سیک شه ریک بۆ خوا دابنیت ئه واه به دلنیا یی خوا به هه شتی لی حه رام و قه ده غه ده کات و جیگای حه وانه وه ی ئاگری دۆزه خه ، وه موشریکه کان هیه که سیک پشتیوان و تکا کاریان نی یه .

هه روه ها فه رمایشتی خوی گه وره : ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ

لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْاٰلِیْمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غٰفِلُونَ ﴿٥﴾ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ

اَعْدَاءٌ وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِیْنَ ﴿٦﴾ [الأحقاف] .

واته : کئ هه یه له و که سه گوم پارتربیت که ها وارده کاته که سانیك جگه له خوا

که تاوه کو پوژئ قیامهت وه لآمی ناداته وه و ئه وانیش بی ئاگا و غافلن له پارانه وه

و ها وارتيكردنه كانیان ﴿٥﴾ وه کاتيک که خه لک حه شر ده کرین و کو ده کرینه وه له

قیامه تدا ده بنه دوژمنیان و بی باوه پڼ به په رسته نه کانیان بۆیان .

وه پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموویه تی : ((مَنْ لَقِيَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ ،

وَمَنْ لَقِيَ اللَّهَ يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ النَّارَ)) [مسلم : (١٥٢)] .

واته : هه رکه سیك بگات به خوا و هیچ شتیك شیرکی ئه نجام نه دابیئت بۆ خوا

ئه و ده چیته به هه شته وه ، وه هه رکه سیكیش بگات به خوا و شتیك شیرکی

ئه نجام دابیئت بۆ خوا ئه و ده چیته ئاگره وه .

واتای شایه تیدان به وهی که وا (مُحَمَّد ﷺ) پیغه مبهری خواجه

خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ [آل عمران] .

واته : ئه ی پیغه مبهر پیان بلای : ئه گه ر ئیوه خواتان خوش ده ویت ئه وا شوینی من بکه ون ، له پاداشتی ئه مه شدا خوا خوشتانی ده ویت و له تاوانه کانتان خوشده بیت .

هه روه ها خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ [الحشر] .

واته : ئه وهی که پیغه مبهر (ﷺ) بو ی هیان و لای وهر گرن و ئه وه شی که قه ده غه ی کردوه لیتان وازی لیبینن .

هه روه ها خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ [النور] .

واته : با ئه و که سانه وریا و ئاگادار بن که سه ریچی فه رمانی پیغه مبهر ده که ن له وهی که وا توشی فیتنه ببینان توشی سزایه کی به ئیش و ئازار ببین .

وه پيغه مبه ريش (ﷺ) فہرموويہ تی : ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))
[مسلم : (۱۷۱۸)] .

واته : هر که سيک هر کرده و ديه که نه جامدات که فرمانی

نيمه ی له سهر نه بيت نه و نه و کرده و ديه پرده کړيته وه و قه بول ناکړيت .

پيکها ته و حقيقه تی نه م شايه تيدانه نه مانه له خوده گريت :

– نيمان هينان و باوه ربون به په يامه کې و گوپرايه لی کردنی له وهی که
فرمانی پي کردوه .

– وه دوورکه وتنه وه له وهی که قه ده غه و پيگري لی کردوه و سهرزه نشتی
له سهر کردوه .

– وه به راستخستنه وهی له وهی که هه والی پيداوه .

– وه خوا نه په رستريت مه گرتنه ها به و شريعته نه بيت که نه و
هيناویتی .

بويه پيوسته له سهر هه موو موسلمانیک سووربيت له سهر شوينکه وتنی نه و
سوننه تانه ی که سه لمي نراون و دوورکه وتنه وهش له بيدعه کان .

فهزل و گه وره یی دوعا کردن

خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ [٦٠] .
[غافر] .

واته : په روه ردگار تان فه رموویه تی : ئیوه داوام لی بکه ن و لیم بپارینه وه
منیش وه لامتان ده ده مه وه و دوعا کانتان گیراده که م .

وه پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموویه تی :

((الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ))^(۱) .

واته : دوعا و پارانه وه په رستن و عبادته .

فهزل و گه وره یی گه پان به دوعا زانستدا

خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [١١٤] . [طه] .

واته : وه بلای : ئه ی په روه ردگار علم و زانستم زیاد بکه .

وه پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموویه تی :

(۱) الترمذی : (۲۹۷۳) وقال : حسن صحيح ، وصححه الألباني في صحيح الجامع رقم : (۳۴۰۷) .

((مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ)) [مسلم : (۲۶۹۹) .

واته : هه ركه سيك پړگايه ك بگريته بهر بو به ده ست خستنی زانستی شه رعی
نه وا خواي گه وره ريگای به هه شتی بو ئاسان ده كات .

هه روه ها پيغه مبه ر (ﷺ) هه رموويه تی :

((أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِيْمٍ وَلَا قَطْعِ رَحِمٍ ؟
فَقُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ .

قَالَ : أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ أَوْ يَقْرَأُ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ ، وَثَلَاثَ حَيْرٍ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ ، وَأَرْبَعُ حَيْرٍ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ ؟)) [مسلم : (۸۰۳) .

واته : كی له ئیوه پیی خوشه هه موو پوژيک به يانیا ن بپوات بو دولی (بُطْحَانَ)
یان بو دولی (العقيق)* و دوو وشتی كوپانه گه وره بيښته وه به بی تاوان و به بی
پچرانندی په یوه ندی خزمایه تی ؟

وتمان : ئه ی پیغه مبه ری خوا نه وه مان پی خوشه .

* ناوی دوو دولن له شاری مه دینه .

فهرمووی : ئایا بۆ یه کیک له ئیوه به یانیان نارپوات بۆ مزگهوت و فیږی دوو
ئایهت بپیټ له کتیبه که ی خوای گه وره یان بیانخوینیتته وه باشته بۆی له دوو
وشتړ ، وه سی ئایه تیش باشته بۆی له سی وشتړ ، وه چوار ئایه تیش باشته
بۆی له چوار وشتړ ، وه به ژماره ی ئایه ته کان له وشتړ .

پینج پایه کانی نیسلام

- ۱ - شایه تیدان به وهی که واهچ په رستراویک نی یه شایسته ی په رستن بیټ جگه له خوا ، وه به پراستی (مُحَمَّد) یش (ﷺ) پیغه مبهری خواجه .
- ۲ - نه نجامدانی نویژ .
- ۳ - زه کاتدان .
- ۴ - پوژووی په مه زان .
- ۵ - چه ج کردنی مالی خوا بو که سیک که توانای هه بیټ .

فه رزیټی و گرنگی نویژ

خوای گه وره فه رموویه تی :

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ [النساء] .

واته : به پراستی نویژ کاتی بو دیاری کراوه له سه ر ئیمانداران .

وه پیغه مبه ریش (ﷺ) فه رموویه تی : ((إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشِّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرَكَ الصَّلَاةَ)) [مسلم : (۲۵۶)] .

واته : به پاستی له نیوان پیاویک و نیوان شیرک و کوفر بریتی یه له وازهینان له نویژ .

مه رجه کانی نویژ نو مه رجن

- ۱ - موسلمان بوون .
- ۲ - عاقل بوون .
- ۳ - ته میزکردن و تیگه یشتن و جیاکردنه وهی شته کان له یه کتر .
- ۴ - پویشتنه ناو کاته وه .
- ۵ - پاک و خاوینی و لابرډنی بی نویژی .
- ۶ - لابرډنی پیسی .
- ۷ - داپوشینی عه ورهت .
- ۸ - رووکردنه قیبله .
- ۹ - هه بوونی نییهت ، وه شوینی نییهت دلّه و دهربرینی به زمان بیدعه یه .

پایه کانی نویژ چوارده پایه ن

- ۱ - به پیوه وهستان له گه ل هه بوونی توانادا له نویژه فره کانددا .
- ۲ - ته کبیره ی ئیحرام [(الله اکبر) ی دابه ستنی نویژ] .
- ۳ - خویندنی سوره تی فاتحه له هه موو رکعاتیکدا .
- ۴ - کړنوش بردن (الركوع) .
- ۵ - راستبوونه وه ی پاش کړنوش بردن .
- ۶ - سوجه بردن له سهر هه ر حه وت ئه ندامه که .
- ۷ - راستبوونه وه له سوجه .
- ۸ - دانیشتنی نیوان هه ردوو سوجه که .
- ۹ - ئارامبوون و له جووله که وتن له هه موو کرداره کانددا .
- ۱۰ - شایه تومانی (ته حیاتی) کو تایی .
- ۱۱ - دانیشتن بوی .
- ۱۲ - سه لاواتدان له سهر پیغه مبه ر (ﷺ) .
- ۱۳ - سه لامدانه وه .

١٤ - ریزبه ندی (الترتیب) له نیوان هه موو ئه م پایانه دا .

وه پایه کانی نوښت له گه ل هه بوونی توانای ئه نجامدانیان له سه ر موسلمان ناکه ویت نه به ئه نقه ست و نه به سه هووکردنیش به لکو به وازلپهینانی نوښه که به تال ده بیته وه یان ئه و رکعاته ی که یه کیک له پایه کانی نوښی تیدا وازلپهینراوه به تال ده بیته وه ، وه رکعاته که ی دوا ی ئه وه جی ده گریته وه .

فه رزه کانی نوښت هه شتن

١ - هه موو (الله اکبر) هکان جگه له ته کبیره ی ئیحرام که روکنه .

٢ - وته ی (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) له کړنووشدا .

٣ - وته ی (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) بۆ ئیمام و تاک .

٤ - وته ی (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْد) بۆ هه مووان .

٥ - وته ی (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) له سوجده دا .

٦ - وته ی (رَبِّ اغْفِرْ لِي) له نیوان هه ردوو سوجده که دا .

٧ - شایه تومانی (ته حیات ی) یه که م .

٨ - دانیشن بوی .

جا هه رکه سيک به نه نقه ست وازبنيت له يه کيک له نه م فه رزانه نه وا نويزه که ی به تال ده بيته وه ، وه نه گه ر به هو ی له بيرچوونه وه وازی لي هينا نه وا جي که ی پر ده کاته وه به سوجه ی سه هوو ، وه جياوازی نيوان فه رز و مه رج بریتی يه له وه ی که (فه رز / واجب) له ناو خوودی نويزه که دايه و (مه رج) یش له پيشه وه يه تی .

وه پيوسته موسلمان ناماده ی نويز ببیت له مزگه وتدا به له ش و پوشاکیکی خاوينه وه که بونی خوش بیت بو نه وه ی نه زیتی نويزخوينه کان نه دات ، چونکه پيغه مبه ر (ﷺ) ريگری کردوه له ناماده بوونی مزگه وت بو که سيک که سير يان پيازی خواردبيت .

فه رز و گه وره یی ده ستنويز و خشوع له نويزدا

پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمويه تی : ((مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُبَلِّغُ [أَوْ : فَيَسْبِغُ] الْوُضُوءَ ، ثُمَّ يَقُولُ : أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ)) [مسلم : (۲۳۴)] .

وَرَادَ التِّرْمِذِيُّ : ((اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ)) [سنن الترمذي : (۵۵)] .

واته : هه ريه کيک له ئيوه ده ستنويز بگريت ، ده ستنويزيکی باش و کامل بگريت و نه نجا بلیت : (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ : شايه تی ده دهم

کهوا هیچ په رستراویک نی په شایسته ی په رستن بیت جگه له خوا نه بیت ته نهایه و
بئ شریکه ، وه شایه تیش دده دم کهوا مُحَمَّد عه بد و پیغه مبه ری خویه ، خویه
بمکه به یه کیک له ته وبه کاران ، وه بمکه به یه کیک له وانه ی که خویان پاک
ده که نه وه) ئیلا هه ر هشت دهرگا که ی به هشتی بو ده کریته وه ، له هه ر کامیان
ده چیته ژووره وه ویستی خویه تی .

هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((مَا مِنْ امْرِئٍ مُسْلِمٍ تَحْضُرُهُ صَلَاةٌ مَكْتُوبَةٌ
فَيُحْسِنُ وُضْوءَهَا وَخُشُوعَهَا وَزُكُوعَهَا إِلَّا كَأَنَّهُ كَفَّارَةٌ لِّمَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ مَا لَمْ يُؤْتِ
كَبِيرَةً ، وَذَلِكَ الدَّهْرُ كُلُّهُ)) [مسلم : (۵۶۵)] .

واته : هیچ موسلمانیک نی په نویژکی فه رزی لی بیته پیش و جوان
ده ستونیژی بو بگریت و خشوع و کرنوشه که ی باش بیت ئیلا نه وه ده بیته
هو ی سرینه وه ی تاوانه کان ی پیش خو ی نه گه ر تاوانی گه وره ی نه کرد بیت ،
نه وه یش بو هه موو ساته وه ختیکه .

فهزل و گه وره یی زوو پوښتن و ریکردن بو نوښری جومعه

عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسٍ الثَّقَفِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((مَنْ غَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاعْتَسَلَ ، وَبَكَرَ وَابْتَكَرَ ، وَمَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ ، وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ ، فَاسْتَمَعَ وَلَمْ يَلْغُ ، كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ عَمَلُ سَنَةٍ : أَجْرُ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا)) (٢).

واته : هه ركه سيك له پوښی جومعه دا سهر و له شی بشوریت ، ئه نجا زور زوو بروت بو مزگوت ، وه به پی بروت و به سواری نه چیت ، وه نزيك ببيت ه وه له نیمام ، وه گوی بگریت و خوی سهرقال نه کات ، ئه وا به هر ههنگاو یك کرده وه ی سالیکی بو دهنووسریت : پاداشتی به پوښووبونی و شهونوښکردنیشی .

لیکدانه وهی ئه م فهرمووده یه

((مَنْ غَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَاعْتَسَلَ)) ، ((غَسَلَ)) : واته : سهری شوږد به تاییه ت ، ((وَاعْتَسَلَ)) واته : تیکرای له شی شوږد .

((وَبَكَرَ)) : "النوي" فهرموویه تی : واته : له سهره تای کاته که دا پوښت .

((وَابْتَكَرَ)) : واته : گه یشته سهره تای وتاره که ، وه وتراویشته دووباره ی کردووه ته وه بو جهخت له سهرکردنه وه ، وه "ابن الأثير" له کتیبی "النهاية" دا

(٢) رواه الترمذي : (٤٥٦) وأبو داود والنسائي وأحمد وابن ماجه وابن خزيمة ، وصححه الألباني في صحيح الترغيب : (٦٩٠) وصحيح الجامع : (٦٤٠٥) .

فهرموويه تی : ((بَكَّرَ)) : واته : پوښت بو نوښتی جومعه له سهره تای کاته کهیدا ،
 وه هر که سیک خیرا پروات بو شتی که ئه واده وتریت (بَكَّرَ إِلَیْهِ) ، به لام ((ابْتَكَّرَ))
 واته : گه یشته سهره تای وتاره که ، وه سهره تای هه موو شتی که پیی دهرتریت
 (باکورته) .

((وَمَشَى وَلَمْ يَزْكَبْ)) : "الخطابي" فهرموويه تی : واتای هه ردووکیان یه که شته و
 بو جهخت له سهرکردنه وهیه .

((وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ)) : واته : نزی که ده بیته وه له ئیمام ، ئه مهیش هاندانه بو
 به ده ست خستنی فه زل و خیری پیزی یه که م .

((فَاسْتَمَعَ)) : واته : به جوانی گوئی بو گرت ، وه ئه مهیش ئه وهی تی دیاه
 که واده بیته هه ردووکیان کوبکاته وه ، چونکه ئه گه رگوئی بگریته و دوور بیته یان
 نزی که بیته و گوئی نه گریته ئه واده پاداشته ی ده ست ناکه ویت .

((وَلَمْ يَلْعَ)) : واته : گوئی له وتاره که بگریته و سه رقال نه بیته به جگه له
 وتاره که وه .

"النووي" فهرموويه تی : واته : قسه نه کات ، چونکه قسه کردن له کاتی وتاردا
 قسه ی بی که لکه .

((كَانَ لَهُ بِكُلِّ خَطْوَةٍ)) : مه وادی نیوان هه ردوو پیی ، واته هه نگاوێک .

((عَمَلُ سَنَةٍ : أَجْرُ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا)) : واته : پاداشتی سالیك به پوژووبوون و شه ونويزكردن^(۱) .

فهزل و گه وره یی زوو پویشتن بو نويزی جه ماعت و ریزی یه کهم

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَاسْتَهَمُوا ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي التَّهَجُّرِ لَاسْتَبَقُوا إِلَيْهِ ، وَلَوْ يَعْلَمُونَ مَا فِي الْعَتَمَةِ وَالصُّبْحِ لَأَتَوْهَا وَلَوْ حَبَوًّا)) [البخاري : (٦١٥)] .

واته : ئەگەر خەلکی بزانی چی پاداشتیك له بانگدان و ریزی یه کهمدا هیه و ئەنجا هیچیان دەست نه کهوتایهت ئیلا ئەوه نه بیته که تیروپشکی بو بکهن ئەوا تیروپشکیان بوی ده کرد ، وه ئەگەر بشزانی له زوو پویشتندا بو مزگوت چ خیر و پاداشتیکی له سه ره ئەوا دهستیپشخهریان بوی ده کرد ، وه ئەگەر بشزانی نويزی عیسا و به یانیان چ خیر و پاداشتیکیان تیدایه ئەوا ده پویشتن بو ئاماده بوونیان به جه ماعت ئەگەر چی به گاولکی و له سه ر ئەژنۆکانیش بیته .

(۱) کهواته ئەگەر له نیوان مالتان و مزگوتی جه ماعت بو نمونه مه وادی (۱۰۰۰) ههنگاو بیته ئەوا ئەجر و پاداشتی (۱۰۰۰) سالت بو دهنوسریت ، وه کو ئەوهی که ههزار سال به پوژده کی ره پوژووبوویت و به شه وکەشی شه ونويزت کرد بیته .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : أَتَى النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) رَجُلٌ أَعْمَى فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَفُودُنِي إِلَى الْمَسْجِدِ ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ يُرَخِّصَ لَهُ فَيُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ ، فَرَخَّصَ لَهُ ، فَلَمَّا وَلَّى دَعَاهُ فَقَالَ : هَلْ تَسْمَعُ النَّدَاءَ بِالصَّلَاةِ ؟ فَقَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : فَأَجِبْ)) [مسلم : (٦٥٣)] .

واته : پياوړيکي نابينا هات بو لای پیغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) ووتی : ئه ی پیغه مبهه ری خوا من هیچ که سیکم نیه دهستم بگریت بو مزگهوت ، ئه وه بوو داوای کرد له پیغه مبهه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) که روخسه ت و مؤله تی بدات له ماله که ی خویدا نویژ بکات ، پیغه مبهه ریش (صلى الله عليه وسلم) مؤله تی پی دا ، پاشان کاتیک که رویش ت پیغه مبهه ر (صلى الله عليه وسلم) بانگی کرد و فهرمووی : ئایا گویت له بانگ ده بیت بو نویژ ؟ وتی : به لئ ، فهرمووی : که واته وه لامی بانگه که بده ره وه .

فهزل و گه وره یی زیکری دواى نویژه فهرزه کان

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : ((أَنَّ فُقَرَاءَ الْمُهَاجِرِينَ أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالُوا : ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالدرَجَاتِ الْعُلَى وَالنَّعِيمِ الْمُقِيمِ .

فَقَالَ : وَمَا ذَاكَ ؟

قَالُوا : يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي ، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ ، وَيَتَصَدَّقُونَ وَلَا نَتَصَدَّقُ ، وَيُعْتِقُونَ وَلَا نُعْتِقُ .

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : أَفَلَا أَعَلَّمْتُكُمْ شَيْئًا تَدْرِكُونَ بِهِ مَنْ سَبَقَكُمْ وَتَسْبِقُونَ بِهِ مَنْ بَعْدَكُمْ وَلَا يَكُونُ أَحَدٌ أَفْضَلَ مِنْكُمْ إِلَّا مَنْ صَنَعَ مِثْلَ مَا صَنَعْتُمْ ؟
قَالُوا : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ .

قَالَ : تُسَبِّحُونَ وَتُكَبِّرُونَ وَتَحْمَدُونَ ذُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ مَرَّةً .

قَالَ : فَرَجَعَ فُقَرَاءُ الْمُهَاجِرِينَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَقَالُوا : سَمِعَ إِخْوَانُنَا أَهْلَ الْأَمْوَالِ بِمَا فَعَلْنَا فَفَعَلُوا مِثْلَهُ .

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ^(۱) .

واټه : فه قير و هه ژاره كانی موهاجرین هاتن بۆ لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) و وتیان : ئه ی پیغه مبهری خوا خاوهن سامان و پاره زوره كان پله به رزه كان و خوشگوزه رانی هه میشه بیان بردووه .

فه رموی : ئه وه چی یه ؟

(۱) صحیح مسلم : (۱۳۷۵) ، أهل الذنور : أي أهل الأموال الكثيرة .

وتیان : ئەوان نوێژ دهکهن وهکو چۆن ئیمه نوێژ دهکهن ، وه پۆژوو دهگرن
 وهکو چۆن ئیمه پۆژوو دهگرین ، وه خیر و صهدهقه دهکهن و ئیمه نایکهین ، وه
 کۆيله ئازاد دهکهن و ئیمه نایکهین .

پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی : باشه شتیکتان فیرنه کهم که پیی بگهن به
 ئەوانه ی پیش خۆتان و پیش ئەوانه ی دوا ی خۆتانیش بکهون و هیچ که سیکیش
 نه بیته باشتر بیته له ئیوه ئیلا مه گهر که سیك نه بیته که وهکو ئەوه ی ئیوه
 بکات ؟

وتیان : به لای ئە ی پیغه مبهری خوا .

فهرمووی : (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ده لاین له پاش هه موو
 نوێژیکی فهرز سی و سی (۳۳) جار .

پاشان فه قیر و هه ژاره کانی موهاجرین گه پانه وه بۆ لای پیغه مبهری خوا (ﷺ)
 و وتیان : ئە ی پیغه مبهری خوا برا خاوهن پاره کانمان ئەوه ی که ئیمه کردمان
 بیستیان و ئەوانیش وهکو ئەوه ی ئیمه دهکهن ؟

پیغه مبهری خواش (ﷺ) فهرمووی : ئەوه فه زلی خوایه و دهیدات به هه ر
 که سیك که ویستی لای بیته .

فهزل و گه وره یی خویندنی (آیه الكرسي) دواى هه موو نویتیک

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ))^(۱).

واته : هه ركه سيك له دواى هه موو نویتیکى فه رزه وه (آیه الكرسي) بخوینیت هیچ شتیک نابیته پیگری له چوونه ناو به هه شته وه ته نها ئه وه نه بییت كه بمییت .

فهزل و گه وره یی نویت کردن له هه ردوو هه رمی پیزداردا

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((صَلَاةٌ فِي مَسْجِدِي هَذَا أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ إِلَّا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ ، وَصَلَاةٌ فِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَفْضَلُ مِنْ مِائَةِ أَلْفِ صَلَاةٍ فِيْمَا سِوَاهُ))^(۲).

واته : ته نها نویتیک له نیو مزگه وتی پیغه مبه ردا (ﷺ) باشتره له هه زار نویتى نیو مزگه وته کانی تر جگه له مزگه وتی هه رم نه بییت ، وه ته نها نویتیک له نیو مزگه وتی هه رمدا باشتره له سه د هه زار نویتى نیو مزگه وته کانی تری جگه له خوی* .

(۱) رواه ابن حبان ، وصححه الألباني في الجامع الصغير : (٦٤٦٤) .

(۲) رواه أحمد : (١٥٢٧١) وابن ماجه : (١٤٠٦) ، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب : (١١٧٣) .

* مهههستی ئه وه دهیه : ئه نهجمدانی ته نها یهك نویت له هه رمی مهكهدها باشتره و پاداشتی زیاتره له نهجمدانی پینج نویت هه رزه کان ته گهر له جگه له هه رمی مهكهدها بکرین بۆ ماوهی (٥٥ سال و ٦ مانگ و ٢٠ رۆژ) ، وه

هه روها پیغه مبر (ﷺ) هه رموویه تی : ((مَنْ تَطَهَّرَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ أَتَى مَسْجِدَ قُبَاءٍ فَصَلَّى فِيهِ صَلَاةً كَانَ لَهُ كَأَجْرِ عُمْرَةٍ))^(۱).

واته : هه ر که سیک له ماله کهیدا ده ستنویژ بگریت و نهجا بچیت بو مزگه وتی (قُبَاء) و نویژکی تیدا بکات نهوا نهجر و پاداشتی عومره یه کی بو هه یه .

وه له فه زله کانی تری مه کهکه و مه دینه نه وه یه که ده جبال ناچیتته ناویانه وه .

فه زل و گه وره یی عومره کردن له په مه زاندا

پیغه مبر (ﷺ) هه رموویه تی : ((عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَقْضِي حَجَّةً مَعِيَ)) [البخاري : (۱۸۶۳)] .

واته : عومره یه که له په مه زاندا جی جی حه جیک ده گریته وه له گه ل مندا* .

نه جامدانی ته نهها یه که نویژ له هه رمه می مه دینه دا باشته و پاداشتی زیاتره له نه جامدانی پینج نویژه فه رزه کان نه گهر له جگه له هه رمه می مه دینه دا بکرین بو ماوه ی (۶ مانگ و ۲۰ رۆژ) ، واته : خیر و پاداشتی ته نهها یه که نویژی ناو مالی خوا زیاتره له خیر و پاداشتی کردنی پینج نویژه فه رزه کان بو ماوه ی (۵۵ سال و ۶ مانگ و ۲۰ رۆژ) له ته من .

(۱) رواه ابن ماجه : (۱۱۶۸) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع الصغير : (۶۱۵۴) .

* [مه به سستی نه وه یه : نه جامدانی عومره یه که له مانگی په مه زاندا وه کو نه وه وایه که حه جیک به کیت له گه ل خودی پیغه مبر (ﷺ) خویدا] . - وه رگړې -

فه زل و گه وره یی

دانیشتن له شوینی نویژدا دواى نویژى به یانی

عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَنْ صَلَّى الْعِدَّةَ فِي جَمَاعَةٍ ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ)) ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((تَامَّةٌ تَامَّةٌ تَامَّةٌ))^(۱).

واته : پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : هه رکه سیك نویژى به یانی به جماعت بکات ئه نجا دانشیت زیکی خوا بکات تاوه کو خوړ هه لډیت ئه نجا دوو رکعات نویژ بکات ئه وه وه کو پاداشتی هه ج و عومره یه کی ته واو ته واو وایه .

له کردار و ناکاره کانی پیغه مبه ر (ﷺ)

❁ ئه گه ر ده ته ویت که نزیك له که نزه کانی [گه نجينه یه ک له گه نجينه کانی] به هه شتت بو ببیئت ئه وا بلای : (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) [البخاري : (۷۳۸۶)] .

(۱) رواه الترمذي : (۲ / ۵۸۶) وقال : هذا حديث حسن غريب تحقيق أحمد شاكر وحسنه الألباني في صحيح سنن الترمذي برقم : (۵۹۱) ، ولهذا الحديث شواهد ، وقال الشيخ ابن باز حديث صحيح ويُعملُ به ، مسائل أبي عمر السدحان للإمام ابن باز : (۱ / ۳۶) .

❁ نه گهر ده ته ویت له به هه شتدا دار خورمايه کت بۆ بچینریت ئه و بلی :
(سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ) [الترمذی : (۳۴۶۴)] .

❁ نه گهر ده ته ویت له وه باشترت بۆ ببیت که خوری به سهردا هه لډیت - واته :
له هه موو دونیا باشتربیت - ئه و بلی : (سُبْحَانَ اللَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ،
وَاللَّهُ أَكْبَرُ) [مسلم : (۷۰۲۲)] .

❁ نه گهر ده ته ویت خوا له تاوانه کانت خوشببیت نه گهر چی وه کو که فی
ده ریایش بیت ئه و پوژانه (۱۰۰) جار بلی : (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) [البخاری :
(۶۴۰۵)] .

❁ نه گهر ده ته ویت فریشته دعوات بۆ بکات ئه و تویش له پشت غه یبه وه
[واته : بئ ئه وه ی کهس بزانیئت] دوعا بۆ براکهت بکه [مسلم : (۲۷۳۲)] .

❁ نه گهر ده ته ویت خوا به هه شتت بۆ مسوگر بکات ئه و بلی : (رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا ،
وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا ، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ رَسُولًا) [أبو داود : (۱۵۲۹)] ، و [ححه الألبانی] .

❁ نه گهر ده ته ویت ئه وه نده پاداشتت بۆ ببیت وه کو ئه و که سه ی که (۱۰)
کو یله ی ئازاد کردبیت ، وه (۱۰۰) هه سه نه و چاکه یشت بۆ بنووسریت ، وه
(۱۰۰) خراپه یشت له سهر بسپریتته وه ، وه ئه و پوژه تاوه کو ئیواره بۆت ببیت به
پاریزه ره له شهیتان ئه و پوژانه (۱۰۰) جار بلی : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ،

لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ [البخاري : (۳۲۹۳) ، ومسلم : (۷۰۱۸)] .

✽ نه گهر ده ته ویت خوا له نارېحه تیه کانی پوژۍ قیامت پرزگارت بکات نه وا
دهرگای ته نگانه له که سیکی قهرزاری نه دار بکه ره وه یان قهرزی له سهر
دابشکینه* [مسلم : (۴۰۸۳)] .

✽ نه گهر ده ته ویت خوا له تاوانه کانی پیشووت خوشبیت نه وا له پاش
کوټایی پی هیڼانی نان خواردن بلای : (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ
حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ) [صحيح الترمذي : (۳۴۵۸) ، وصحيح ابن ماجه : (۲۶۷۳)] .

✽ نه گهر ده ته ویت نه ونده پاداشتت بو ببيت وه کو نه و که سه ی که (۴)
که س له نه وه کانی پیغه مبه ر (إسماعيل عليه السلام) له کو یلايه تی نازاد کرد بیت نه وا
(۱۰) جار بلای : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) [البخاري : (۶۴۰۴) ، ومسلم : (۷۰۲۰)] .

✽ نه گهر ده ته ویت (۱۰۰۰) چاکه ت بو بنو سريت ، وه (۱۰۰۰)
خراپه شت له سهر بسريت وه ، نه وا (۱۰۰) جار بلای : (سُبْحَانَ اللَّهِ) [مسلم :
(۷۰۲۷)] .

* قهرزی له سهر دابشکینه : واته هه نديک يان هه موو پاره قهرزه که ی له سهر هه لېگره .

❁ نه گهر ده ته ویت مالیکت له به هه شتدا بو دروست بکړیت ئه واهه موو پوژیک
(۱۲) رکعات نویژی سوننهت جگه له فهرز بو خوا بکه [مسلم : (۷۲۸)] .

❁ نه گهر له شوینیکدا دابه زیت و ویستت هیچ شتیک زهره و زیانت
پی نه گه یه نیت تاوه کو له و شوینه ده پویت ئه واه بللی : (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ
شَرِّ مَا خَلَقَ) [مسلم : (۲۷۰۸)] .

❁ نه گهر ده ته ویت خوا په نات بدات له جنوکه و شهیتانه کان له به یانیه وه
تاوه کو ئیواره ، وه له ئیواره وه تاوه کو به یانی ئه واه له به یانیان و ئیواراندا (آیه
الکُرسی) بخوینه [صحيح الترغيب والترهيب للألباني : (۶۶۲)] .

فه زل و گه وره یی وتنی (بِسْمِ اللَّهِ) له پېش جووتېوون

پینه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْتِيَ أَهْلَهُ فَقَالَ : بِسْمِ
اللَّهِ ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا ، فَإِنَّهُ إِنْ يُقَدَّرَ بَيْنَهُمَا وَلَدٌ فِي
ذَلِكَ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْطَانٌ أَبَدًا))^(۱) .

واته : نه گهر یه کیك له ئیوه ویستی بچیته لای خیزانه که ی و بلیت : (به ناوی
خواوه ، خواجه به دوورمان گره له شهیتان و شهیتانیش دوور بخه ره وه له وه ی

(۱) صحيح البخاري : (۷۳۹۶) ، [يَأْتِي أَهْلَهُ : أي يُجامع زوجته] .

که پيژمان دهبه خشيت) نه نجا نه گهر خوا داي نابي که و له و جوتبونونه وه
منداليان ببيت نه واهه رگيز هيچ شهيتانک زهره و زيان به و منداله ناگه يه نيت .

فهزل و گه وره يي چوار و ته که

(سُبْحَانَ اللَّهِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

عَنْ أُمِّ هَانِئٍ بِنْتِ أَبِي طَالِبٍ (رضي الله عنها) قَالَتْ : مَرَّ بِي ذَاتَ يَوْمٍ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَقُلْتُ :
يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ كَبِرْتُ وَضَعُفْتُ - أَوْ كَمَا قَالَتْ - فَمُرْنِي بِعَمَلٍ أَعْمَلُهُ وَأَنَا جَالِسَةٌ .
قَالَ :

- ۱ . سَبِّحِي اللَّهَ مِائَةً تَسْبِيحَةً فَإِنَّهَا تَعْدِلُ لَكَ مِائَةَ رَقَبَةٍ تُعْتَقِنُهَا مِنْ وَلَدٍ إِسْمَاعِيلَ .
- ۲ . وَاحْمَدِي اللَّهَ مِائَةً تَحْمِيدَةً فَإِنَّهَا تَعْدِلُ لَكَ مِائَةَ فَرَسٍ مُسَرَّجَةٍ مُلَحَمَةٍ تَحْمِلِينَ عَلَيْهَا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ .
- ۳ . وَكَبِّرِي اللَّهَ مِائَةً تَكْبِيرَةً فَإِنَّهَا تَعْدِلُ لَكَ مِائَةَ بَدَنَةٍ مُقَلَّدَةٍ مُتَقَبَّلَةٍ .
- ۴ . وَهَلِّلِي اللَّهَ مِائَةً تَهْلِيلَةً - قَالَ ابْنُ خَلْفٍ أَحْسِبُهُ قَالَ - تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ .

وَلَا يُرْفَعُ يَوْمَئِذٍ لِأَحَدٍ عَمَلٌ إِلَّا أَنْ يَأْتِي بِمِثْلٍ مَا أَتَيْتَ بِهِ^(۱).

واته : له (أُمُّ هَانِئ) ی کچی (أَبُو طَالِب) هوه فهرموویه تی : پوژیکیان پیغه مبهری خوا (ﷺ) به لامدا تیپه پ بوو منیش وتم : ئه ی پیغه مبهری خوا به پراستی من گه وره بووم و لاواز بووم بویه فهرمانم پی بکه به کرده وه یه ک که به دانیشتنه وه بیکه م .

فهرمووی :

۱ - (۱۰۰) جار ته سبیحاتی خوا بکه و بلای : (سُبْحَانَ اللَّهِ) ئه وه بو تو بهرامبه ر نازاد کردنی (۱۰۰) کویله وایه له نه وه کانی پیغه مبهر (إِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَام) .

۲ - وه (۱۰۰) جار سوپاس و ستایشی خوا بکه و بلای : (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ئه وه بو تو بهرامبه ر سه د (۱۰۰) ئه سپ و ماینی زین و لغاوکراو وایه که بو جیهاد و تیکووشان له پیناوی خوا دا خه لکیان سه ربخه یت و به ری بکرین بو جیهاد .

۳ - وه (۱۰۰) جار گه وره یی خوا ده ربړه و بلای : (اللَّهُ أَكْبَرُ) ئه وه بو تو بهرامبه ر سه د (۱۰۰) وشتی ده ستنیشانکراوی و هرگیراو وه کو دیاری بو مالی خوا وایه .

(۱) قال المنذري رواه أحمد بإسناد حسن : (۲۵۶۷۵) ، وحسن إسناده الألباني في السلسلة الصحيحة : (۱۳۱۶) وفي صحيح الترغيب : (۱۵۵۳) .

٤ - وه (١٠٠) جار يه کخوپه رستی بو خوا ده ربړه و بلای : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
ئوه نیوان ناسمان و زهوی پرده کاته وه .

وه له و پوژده دا بو هیچ يه کیک کرده وه يه ک بهرز ناکړیته وه باشتړ بیت له وه ئیلا
مه گهر يه کیک بیت که نمونه ی ئوه ی توی کرد بیت .

فه زل و گه وره یی

قورئان خویندن و تیږامان تییدا و کرده وه پي کردنی

خوای گه وره فه رموویه تی : ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا

﴿٢٤﴾ [محمد] .

واته : ئایا بو تیږانامینن و تیڼافکرین له قورئان یان دله کانیان قوفلی لی دراوه
و داخراوه ؟

وه پيغه مبهـر (ﷺ) فهـرموويهـتى : ((مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَلِهَا ، لَا أَقُولُ : ﴿الْم﴾ حَرْفٌ ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ ، وَلَاَمٌ حَرْفٌ ، وَمِيمٌ حَرْفٌ))^(۱).

واته : ههـر كه سـيـك پـيـتـيـك له قورئان بخوینیتـه وه ئهـوا به خویندنه وهـى تهـنها
ئهـو پـيـته چاكه يهـكى بۆ ههـيه ، وه چاكهـش يهـك به دهـيه ، نالیم : ﴿الْم﴾ پـيـتـيـكه
، بهـلكو (أَلِف) پـيـتـيـكه و (لَام) يـش پـيـتـيـكه و (مِيم) يـش پـيـتـيـكه .

ههـروهـا پـيـغه مبهـر (ﷺ) بهـ صهـحابهـكانى فهـرمووهـ : ((أَيَعِزُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَقْرَأَ
ثُلُثَ الْقُرْآنِ فِي لَيْلَةٍ ؟ فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيْهِمْ وَقَالُوا : أَيُّنَا يُطِيقُ ذَلِكَ [يَا رَسُولَ اللَّهِ] ؟ فَقَالَ :
يَقْرَأُ : ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ فَهِيَ
تَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ))^(۲).

واته : ئايا يهـكـيـك له ئیـوه بـیـتـوانا و دهـسته وهـستان دهـبیـت له وهـى كه له
شهـویـكدا يهـك له سهـر سـیـى قورئان بخوینیت ؟

(۱) الترمذي : (۲۹۱۲) وصححه الألباني .

(۲) صحيح البخاري : (۵۰۱۵) ، صحيح مسلم : (۱۸۸۳) ، ومسند أبي يعلى الموصلي : (۱۰۱۹) واللفظ له ،
وما بين المعقوفين للبخاري .

ئهمه قورس و نارېحه ت بوو له سهریان و وتیان : کي له ئيمه توانای ئه وهی
هه یه ئه ی پیغه مبهری خوا ؟

فه رموی : ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ ده خوینیت ئه مه هاوتای یه ک له سهر
سی قورئانه .

خوښه ویستړین وته به لای خواوه

عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعُ :
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا يَضُرُّكَ بَأْيُهُنَّ بَدَأْتَ)) [مسلم :
(٥٧٢٤)] .

واته : خوښه ویستړین وته به لای خواوه چوار وته یه : (سُبْحَانَ اللَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ،
وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ) ، به هر کامیکیان ده ست پی بکه یت ئه وه زیانت
پی ناگه یه نیټ .

فه زل و گه وره یی زیکری خوا

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((أَلَا أُنبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ أَعْمَالِكُمْ ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِكِكُمْ ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ ، وَخَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ ؟ قَالُوا : بَلَى ، قَالَ : ذَكُرُوا اللَّهَ تَعَالَى))^(۱).

واته : ئایا هه والتان پی بدهم به باشتین و پاکترین کرده وه تان لای خاوه نه که تان و له هه مووی زیاتر پله و پایه تان به رز بکاته وه و چاکتر بیټ بوټان له به خشینه وه ی زیږ و زیو ، وه باشت بیټ بوټان له وه ی که بگن به دوورژمنه که تان و بدهن له گهر دنیان و نه وانیش بدهن له گهر دنتان ؟ وتیان : به لئ ، فه رمووی : زیکری خوی گه وره .

هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((لَا يَتَعَدُّ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ ، وَعَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ ، وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ)) [مسلم : (۲۷۰۰)] .

واته : هیچ کومه له که سیڅ نی یه کوښنه وه و دانیشن زیکری خوی گه وره بکه ن ئیلاا فریشته کان ده وریان ده گرن و په حمه تی خوا ده یانگریټه وه و ئارامی داده به زیته سهر سه ریان و خوی گه وره باسیان ده کات لای نه وانه ی که له لای خویدان .

(۱) الترمذی : (۳۳۷۷) ، وابن ماجه : (۳۰۷۲) ، وصححه الألبانی ، الورق : أي الفضة .

هه روها پيغه مېهر (ﷺ) هه رمويه تی : ((كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ : سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ))
[البخاري : (٦١٨٨) ، ومسلم : (٢٦٩٤)] .

واته : دوو وته هه يه سووکن له سهر زمان ، قورسن له ته رازووی چاکه کان ،
خوښه ويستن له لای خوی په حمهت فراوان : (سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) .

فهزل و گه وره یی داوای لیخوښبوون

خوای گه وره هه رمويه تی : ﴿وَأَنۢ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمۡ ثُمَّ تُوبُوا۟ إِلَیۡهِ يُمِۡنَکُمۡ مِّنۡعَا حَسَنًا۟ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّی﴾ [هود] .

واته : وه داوای لیخوښبوون له خوی په روهر دگارتان بکه ن و نه نجا ته وبه
بکه ن و بگه پرینه وه بۆ لای له پاداشتی ئه وه يشدا خوا ژيانیکي باشتان پی ده دات تا
کاتیکی دیاریکراو که مردنه .

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً)) [البخاري : (٦٣٠٧)] ، وفي رواية : ((مِائَةَ مَرَّةً))
[صحيح سنن ابن ماجه : (٣٨١٥)] .

واته : سويند به خوا من له پوژيكد زياتر له هفتا (۷۰) جار [وه له
ريوايه تيكي تردا : سهد (۱۰۰) جار] داواي لي خو شېبون له خوا ده كه م و
ته وبه ي له لاده كه م و بو لاي ده گه پيموه و په شيماني بو دهرده بريم .

وَعَنْ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَنْ اسْتَغْفَرَ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ حَسَنَةً))^(۱).

واته : هه ركه سيك داواي لي خو شېبون بكات بو پياواني ئيماندار و ئافره تاني
ئيماندار ئه وا خواي گه وره له به رامبه ر هه ر پياويكي ئيماندار و هه ر ئافره تيكي
ئيمانداردا چاكه و حه سه نه يه كي بو دهنووسيت .

هه روه ها پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمويه تي : ((سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ أَنْ يَقُولَ الْعَبْدُ : اللَّهُمَّ
أَنْتَ رَبِّي ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ،
أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ ، أُبُوْءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأُبُوْءُ لَكَ بِذَنْبِي ، فَاعْفُ عَنِّي ، فَإِنَّهُ
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ، مَنْ قَالَهَا حِينَ يُصْبِحُ مُوقِنًا بِهَا فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ يُمْسِيَ
فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ، وَمَنْ قَالَهَا حِينَ يُمْسِي مُوقِنًا بِهَا فَمَاتَ مِنْ لَيْلَتِهِ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ
مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ)) [البخاري : (۶۳۰۶) بلفظ مقارب] .

واته : سه روه ري داواي لي خو شېبونه كان ئه ووه يه كه به نده بلت : (خوايه تو
په روه ردگاري منيت ، هيچ په رستراويك نيه شايسته ي په رستن بيت جگه

(۱) الترمذي : (۳۳۷۷) ، وابن ماجه : (۳۰۷۲) ، وصححه الألباني ، الورق : أي الفضة .

له تو ، په نات پي ده گرم له خراپه ی ئه وهی که کردوومه ، بو تو داندۀ نییم به ناز و نیعمه ته کانت به سهرمه وه ، وه بو تو داندۀ نییم به تاوانه کانم ، بویه لیځو شیبه ، چونکه به راستی هیچ که سیګ نی یه له تاوانه کان خوشبیت جگه له تو ، هرکه سیګ به یانیاں ئه مه بلیت و باوه پری ته وای پئی هه بیت و دلنیا بیت پاشان له و پوژده دا پیش ئه وهی ئیواره ی به سهردا بیت بمریت ئه و ئه و که سه له خه لکی به هه شته ، وه هرکه سیګیش ئیواران ئه مه بلیت و باوه پری ته وای پئی هه بیت و دلنیا بیت پاشان له و شه ویدا پیش ئه وهی به یانی به سهردا بیت بمریت ئه و ئه و که سه له خه لکی به هه شته .

زیځی چۀ ند هۀ ندۀ

عَنْ جُوَيْرِيَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رضي الله عنها) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) خَرَجَ مِنْ عِنْدِهَا بُكْرَةً حِينَ صَلَّى الصُّبْحَ وَهِيَ فِي مَسْجِدِهَا ثُمَّ رَجَعَ بَعْدَ أَنْ أَضْحَى وَهِيَ جَالِسَةٌ فَقَالَ : مَا زِلْتُ عَلَى الْحَالِ الَّتِي فَارَقْتُكَ عَلَيْهَا ؟ قَالَتْ : نَعَمْ .

قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) : لَقَدْ قُلْتُ بَعْدَكَ أَرْبَعَ كَلِمَاتٍ ثَلَاثٌ مَرَّاتٍ لَوْ وُزِنَتْ بِمَا قُلْتُ مُنْذُ الْيَوْمِ لَوَزَنْتَهُنَّ : سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَا نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ ((مسلم : (٧٠٨٨) .

واته : له (جُوبِرِيَّة) ی دایکی ئیماندارانه وه (ﷺ) پیغه مبه ر (ﷺ) له بهره به یاندا له پاش ئه وه ی که نو یژی به یانی کرد لای ئه و پږیشته دهره وه له کاتی کدا که ئه و له شوینی نو یژکرده که یدا دانیشتبوو پاشان له دوی هاتنی کاتی چی شته نگاو گه پرایه وه و ئه و هر دانیشتبوو ، ئه وه بوو فره مووی : ئایا تا وه کو ئیستا بهره و ام

له سهر ئه و حاله یت که من لیت جیا بوومه وه له سهری ؟

وتی : به لای .

پیغه مبه ریش (ﷺ) فره مووی : به راستی من له پاش تۆ چوار وته م سئ جار وتووئه ئه گه ر کی شانه بکریت به وه ی که تۆ له ماوه ی ئه مپۆدا وتووئه ئه و له وه ی تۆ سه نگی قورستره : (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَا نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ کَلِمَاتِهِ) واته : پاکی و دووری بۆ خوا له هه موو که م و کوپی و عه یبه یه ک وه سوپاس و ستایش بۆ خوا له سهر ته واوی و گه وره یی و جوانی و به رزی ناو و سیفه ته کانی و فراوانی و زۆری ناز و نیعمه ته کانی : به ژماره ی دروستکراوه کانی و جئ ی په زامه ندی خوا و به کی ش و قورسی عهرشی خو ی و به ئه ندازه ی فراوانی و زۆری وته کانی .

هه روه ها پيغه مبه ر (ﷺ) هه رمويه تى : ((أَيَعْجُزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ: كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: يُسَبِّحُ مِائَةً تَسْبِيحَةً فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ حُطِيئَةٍ)) [مسلم : (٢٦٩٨)] .

واته : ئايا يه كيک له ئيوه بئ توانا و دهسته وه ستان ده بئت له وهى که هه موو پوژيک هه زار (١٠٠٠) چاکه و حه سه نه به ده ست بخت ؟

پرسيا رکاريک له وانهى که له گه ليډا دانيشتبون پرسيا رى لئى کرد : چوڼ هه زار (١٠٠٠) چاکه و حه سه نه به ده ست بخت ؟

هه رموى : به وهى که (١٠٠) جار ته سبيحاتى خوا بکات و بلييت : (سُبْحَانَ اللَّهِ) ، به وه هه زار (١٠٠٠) چاکه و حه سه نهى بو ده نو سرئت يان هه زار (١٠٠٠) خراپه و هه لهى له سه ر لاده بريئ .

سوننه تيبتى دوو رکعات له پاش ده ستنويز

پيغه مبه ر (ﷺ) هه رمويه تى : ((يَا بَلَاءُ أَخْبِرْنِي بِأَرْجَى عَمَلٍ عَمِلْتُهُ فِي الْإِسْلَامِ ، فَإِنِّي سَعَيْتُ دَفَّ نَعْلَيْكَ بَيْنَ يَدَيَّ فِي الْجَنَّةِ ؟

قَالَ : مَا عَمِلْتُ عَمَلًا أَرْجَى عِنْدِي : مَنْ أَيُّ لَمْ أَتَطَهَّرْ طَهُورًا فِي سَاعَةٍ مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ إِلَّا صَلَّيْتُ بِذَلِكَ الطُّهُورِ مَا كُنْتُ لِي أَنْ أَصَلِّيَ)) [البخاري : (١١٤٩)] ، و مسلم : [(٢٤٥٨)] .

واته : پیغه مېر (ﷺ) له کاتې نوږزې به یانیدا به بیلالی فهرموو : ئه ی بیلال هه والم بده ری به کرده وه یه ک که له هه موو کرده وه کانت زیاتر ئومیدت پی ی هه بیت که وا له ئیسلامدا ئه نجامتداون ، چونکه من گویم له جولاندنه وه ی پیلاره کانت بوو له پیشه وه م له نیو به هشتدا ؟ ئه ویش فهرمووی : هیچ کرده وه یه کم نه کردوه زیاتر ئومیدم پی ی هه بیت به لای خو مه وه : ئه وه نه بیت که وا له هر کاتیکدا له شه ودا بوو بیت یان له پوژدا ده ستنوږم گرت بیت ئیلا به و ده ستنوږه وه چه ندیک بوم نوو سرا بیت نوږم کردوه .

فهزل و گه وره یی به پوژووبوونی سی پوژ له هه موو مانگیکدا

و نوږزې ویترو دوو رکعاته که ی چیشته نگاو

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : ((أَوْصَانِي خَلِيلِي (ﷺ) بِثَلَاثٍ : صِيَامٍ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ، وَرُكْعَتَيِ الضُّحَى ، وَأَنْ أُوتِرَ قَبْلَ أَنْ أَنْامَ)) [البخاري : (١٩٨١)] .

واته : هه ره خو شه ویسته که م (ﷺ) ئاموژگاری و وه سی ی پی کردووم به سی شت : به پوژووبوونی سی پوژ له هه موو مانگیکدا ، وه دوو رکاتې چیشته نگاو (زوحا) ، وه نوږزې ویترو بکه م پیش ئه وه ی بخه وم .

فه زل و گه وره یی

فه رمان کردن به چاکه و ریگری کردن له خراپه

پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموویه تی : ((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُعَيِّرْهُ بِيَدِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ)) [مسلم : (۷۰)] .

واته : هه رکه سیك له ئیوه تاوان و خراپه یه کی بیینی ئهوا با به دهستی بیگوړیت ، وه ئه گهر نه یوانی ئهوا با به زمانی بیگوړیت ، وه ئه گهر نه یوانی ئهوا با به دلّی بیگوړیت و ئه وهیش لاوازترینی ئیمانیه .

پاداشتی صهبر و نارام گرتن له سهر په روهرده کردنی کچان

پیغه مبهر (ﷺ) فرموویه تی : ((مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ ، فَصَبَرَ عَلَيْهِنَّ وَأَطْعَمَهُنَّ وَسَقَاهُنَّ وَكَسَاهُنَّ مِنْ جِدَّتِهِ كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ))^(۱) .

واته : هه رکه سیك سئ کچی هه بیټ و نارامیان له سهر بگریټ و خواردن و خواردنه وه و جل و بهرگیان بو دابین بکات به هه ول و توانای خوئی : ئهوا ئه و سئ کچه ده بڼه بهر به سیټک بوئی و ده یپاریزن له ناگری دوزه خ له پوژئی قیامه تدا .

(۱) ابن ماجه : (۳۶۶۹) ، وصححه الألبانی فی السلسلة الصحيحة : (۲۹۴) ، مِنْ جِدَّتِهِ : أي من سعته .

هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) هه رمویه تی : ((مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ حَتَّى تَبْلُغَا ، دَخَلْتُ أَنَا وَهُوَ الْجَنَّةَ كَهَاتَيْنِ وَأَشَارَ بِأَصْبُعِيهِ السَّبَابَةِ وَالَّتِي تَلِيهَا)) (۲).

واته : هه ر که سیك دوو كچ به خپو بكات تاوه كو پي ده گن و بالغ ده بن نه و
من و نه و پي كه وه ده چينه به هه شته وه وه كو نه مه و ئاماژه ی كرد بو په نجه ی
شایه تومان و په نجه ی ناوه راستی .

پاداشتی صبر و نارام گرتن

له سه ر موسیبه ت و ناهه مواریه کان و مردنی که سیك

پیغه مبه ر (ﷺ) هه رمویه تی : ((مَا مِنْ عَبْدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ فَيَقُولُ : "إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ" ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا" إِلَّا أَجْرَهُ اللَّهُ فِي مُصِيبَتِهِ وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا)) [مسلم : (۲۱۶۶)] .

واته : هېچ عه بدېك نۍ په كاره سات و موسیبه تیكي تووش ببیټ و بلیټ : (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ، اللَّهُمَّ أَجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا) واته : "نیمه هی
خواین و نیمه یش بو لای نه و ده گه پړینه وه ، خواجه پاداشتم بده روه وه له سه ر نه م
موسیبه ته م و شوینه که یم بو پرېکه روه به له وه باشتړ" ، هېچ عه بدېك نۍ په نه مه

(۲) صحیح مسلم : (۲۶۳۱) ، جاریتین : آی : بتین .

بَلَيْتَ ثَيْلًا خَوَا پاداشتی ده داته وه له سهر موسیبه ته که یی و شوینه که یی بو پر
ده کاته وه به له وه باشتر .

هه روه ها پیغه مبر (ﷺ) فرمویه تی : خوی گه وره فرمویه تی : ((مَا لِعَبْدِي
الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّةً مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا ثُمَّ احْتَسَبَهُ إِلَّا الْجَنَّةُ)) [البخاري :
٥٩٤٤] .

واته : عه بده ئیمانداره که م هیچ پاداشتیکی نی یه لای من کاتیک که روحی
خو شه ویسته که ی ده کیشم له خه لکی دنیا ئه نجا چاوه ری پاداشتی ئه وه بکات
ئیللا به هه شت نه بیټ .

فه زل و گه وره یی

به رۆژوو بوونی رۆژی عه ره فه و رۆژی عاشورا

پیغه مبر (ﷺ) فرمویه تی : ((صِيَامُ يَوْمِ عَرَفَةَ أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ
الَّتِي قَبْلَهُ وَالسَّنَةَ الَّتِي بَعْدَهُ ، وَصِيَامُ يَوْمِ عَاشُورَاءَ أَحْتَسِبُ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُكَفِّرَ السَّنَةَ الَّتِي
قَبْلَهُ)) [مسلم : (٢٨٠٣)] .

واته : به پوڅووبوونی پوڅی عه رةفه* چاوه پیم لای خوا که بیکاته مایه ی سرپینه وه ی تاوانه کانی ئه و ساله ی پیښ خوی و ئه و ساله ی پاش خوی ، وه به پوڅووبوونی پوڅی عاشورا چاوه پیم لای خوا که بیکاته مایه ی سرپینه وه ی تاوانه کانی ئه و ساله ی پیښ خوی .

فه زل و گه وره یی کوکړدنه وه ی نیوان به پوڅووبوون و شویکه وتنی جه نازه و خواردندان و به سه رکړدنه وه ی نه خوش

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَائِمًا ؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضي الله عنه) : أَنَا .

قَالَ : فَمَنْ تَبِعَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ جَنَازَةً ؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضي الله عنه) : أَنَا .

قَالَ : فَمَنْ أَطْعَمَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مِسْكِينًا ؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضي الله عنه) : أَنَا .

قَالَ : فَمَنْ عَادَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَرِيضًا ؟ قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رضي الله عنه) : أَنَا .

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : مَا اجْتَمَعَ فِي امْرِئٍ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ)) [مسلم : (١٠٢٨)] .

واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی :

* به پوڅووبوونی پوڅی عه رةفه به جگه له ئه و که سانه یه که له (حه ج) دان .

۱ - کي له نيوه ئه مړې پوځي لي بووه توه و به پوځو بووه ؟

ئهو به کر (ﷺ) وتي : من .

۲ - فهرمووی : ئه کي له نيوه ئه مړې شويني جه نازديه ک وتوه ؟

ئهو به کر (ﷺ) وتي : من .

۳ - فهرمووی : ئه کي له نيوه ئه مړې خواردني داوه به فقير و

هه ژاريک ؟

ئهو به کر (ﷺ) وتي : من .

۴ - فهرمووی : ئه کي له نيوه ئه مړې نه خوشيکي به سرکردووه توه ؟

ئهو به کر (ﷺ) وتي : من .

پيغه مبري خواش (ﷺ) فهرمووی : ئه مانه له هيچ کسيکا کونا بنه وه

ئيللا ده چي ته به هه شته وه .

هره ها پيغه مبر (ﷺ) فهرموويه تي : خواي گه وره له پوځي قيامه تا

ده فهرموويت : ((يَا ابْنَ آدَمَ مَرِضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي ، قَالَ : يَا رَبِّ كَيْفَ أَعُوذُكَ وَأَنْتَ رَبُّ

الْعَالَمِينَ ؟

قَالَ : أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فُلَانًا مَرِضٌ فَلَمْ تَعُدَّهُ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ .

يا ابنِ آدَمَ اسْتَطَعْمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي ، قَالَ : يَا رَبِّ وَكَيْفَ أُطْعِمُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟

قَالَ : أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطَعَمَكَ عَبْدِي فُلَانٌ فَلَمْ تُطْعِمْهُ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أُطْعِمْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي .

يا ابنِ آدَمَ اسْتَسْقَيْتُكَ فَلَمْ تَسْقِنِي ؟ قَالَ : يَا رَبِّ كَيْفَ أُسْقِيكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ؟
قَالَ : اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فُلَانٌ فَلَمْ تَسْقِهِ أَمَا إِنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ وَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي))
[مسلم : (٢٥٦٩)] .

واته : خوی گه وره له پوڅی قیامه تدا ده فهرمویت :

١ - ئه ی ئاده میزاد نه خوځکه وتم و تویش به سهرمت نه کرده وه ؟

ئویش ده لیت : ئه ی په روه ردگار چوڼ تو به سهر بکه مه وه له کاتیکدا که تو په روه ردگاری هه موو جیهانیانیت .

فه رمووی : ئایا نه ترانی که فلانه عه بدم نه خوځکه وتم و تویش به سهرت نه کرده وه ؟ ئایا نه ترانی که ئه گهر تو به سهرت بکر دایه ته وه ئه ومنت لای ئه و ده بیڼی .

۲ - ئه ی ئاده میزاد داوای خواردنم لیت کرد و تۆیش خواردنت پی نه دام ؟

ئه ویش ده لیت : ئه ی په روه ردگار چۆن خواردن به تۆ بدهم له کاتیکدا که تۆ په روه ردگاری هه موو جیهانیانیت .

فه رمووی : ئایا نه تزانی که فلانه عه بدم داوای خواردنی لیت کرد و تۆیش خواردنت پی نه دا ؟ ئایا نه تزانی که ئه گه ر تۆ خواردنت پی بدایهت ئه و منت لای ئه و ده بیینی .

۳ - ئه ی ئاده میزاد داوای خواردنه وهم لیت کرد و تۆیش خواردنه وهت پی نه دام ؟

ئه ویش ده لیت : ئه ی په روه ردگار خواردنه وه به تۆ بدهم له کاتیکدا که تۆ په روه ردگاری هه موو جیهانیانیت .

فه رمووی : فلانه عه بدم داوای خواردنه وهی لیت کرد و تۆیش خواردنه وهت پی نه دا ، ئه گه ر تۆ خواردنه وهت پی بدایهت ئه و منت لای ئه و ده بیینی .

گه وره یی و قورسی حه رامیتي ريبا

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رضي الله عنه) قَالَ : ((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) آكِلَ الرِّبَا وَمُوكِلَهُ وَكَاتِبَهُ وَشَاهِدِيهِ ، وَقَالَ : هُمْ سَوَاءٌ)) [مسلم : (٤٠٦٩)] .

واته : پیغه مبهري خوا (ﷺ) له عنه تی کردوه له و که سه ی که :

١ / ريبا ده خوات : (آكِلَ الرِّبَا) .

٢ / وه ئه وه يش که ريبا ده دات به ده رخواړدی ريبا خوړه که دا : (مُوكِلَهُ) .

٣ / وه ئه وه يش که گريبه ستي (عه قد) ی ريبا که ده نووسیت : (كَاتِبُهُ) .

٤ / وه ئه و دوو شايه تيش که شايه تی ددهن له سهر گريبه ستي (عه قد) ی ريبا که له نيوان ريبا خوړ و ئه وه ی ده دات به ده رخواړدیا : (شَاهِدِيهِ) .

وه فه رموی : ئه مانه هه موويان له تاوانی ريبا دا يه کسانن .

فه رمان کردن به ريش هيشتنه وه

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((أَهْكُوا* الشَّوَارِبَ ، وَأَعْمُوا اللَّحَى)) [البخاري : (٥٨٩٣)] .

واته : سمیلتان لابه رن و پريستان و ازلی بینن و بیهیلنه وه .

* أَهْكُوا : أي : أَحْفُوا .

قه دهغه کردنی پوښاک شوری

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((مَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ * فَفِي النَّارِ)) [البخاري : (٥٧٨٧)] .

واته : نه وهی که له خوارووی هه ردوو قووله پی وه بیت له پوښاک نه وه له ناگردایه .

هه روها پیغه مبهه (ﷺ) هه رموویه تی : ((ثَلَاثَةٌ ۖ يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۖ ۖ يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ ۖ يَزَكِّيهِمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ، قَالَ : فَقَرَأَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ثَلَاثَ مَرَارٍ . قَالَ أَبُو ذَرٍّ : خَابُوا وَحَسِرُوا مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟

قَالَ : الْمُسْبِلُ وَالْمَنَانُ** وَالْمُنْفِقُ سِلْعَتُهُ بِالْخَلْفِ الْكَاذِبِ)) [مسلم : (٣٠٦)] .

واته : سی کهس هه ن خواي گه وره له پوښی قیامه تدا قسه یان له گه لدا ناکات و سهیریان ناکات و پاکیان ناکاته وه له پیسی تاوانه کانیان و سزای به ئیش و نازاریان بو هه یه ، پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) سی جار نه مهی خوینده وه .

* المقصود بالإزار : ما يلبسه الرجل كالثوب والسرwal والبشت والبنطال .

واته : مه بهست به (ئیزار) : نه وه یه که پیاو له پیی دهکات له پوښاک و شهروال و پانتول .
** الْمَنَانُ : الذي يذكر إحسانه مُتَنَانًا به على من أحسن إليه .

واته مننه تکهه : نه وه کهسه یه که چاکه کانی باس دهکات و مننه تی پی دهکات به سهه ره وه کهسه وه که چاکه ی له گه لدا کردووه .

(أَبُو دَر) فهرمووی : بی به شبوون له خیر و خه سارومه ندبوون کین ئه وانه ئه ی پیغه مبهری خوا ؟

فهرمووی : ئه مانه ن :

۱ - ئه و که سه ی که پوشاکه که ی شوپ ده کات .

۲ - وه ئه و که سه یش که چاکه کانی باس ده کات و مننه تی پی ده کات به سه ر ئه و که سه وه که چاکه ی له گه لدا کردوه .

۳ - وه ئه و که سه یش که شتومه ک و کالاکانی ره واج پی ده دات و ده یان فروشی ت به سویند خواردنی درؤ .

چاکه کردن له گه ل دراوسیدا به شیکه له ئیمان

پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی : ((وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ ، وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ ، وَاللّٰهُ لَا يُؤْمِنُ ، قِيلَ وَمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟

قَالَ : الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقِهِ)) [البخاري : (۵۵۵۷)] .

واته : سویند به خوا ئیمانی نی یه ، سویند به خوا ئیمانی نی یه ، سویند به خوا ئیمانی نی یه ، و ترا : کئی یه ئه وه ئه ی پیغه مبهری خوا ؟

فهرمووی : ئه و کهسه یه که دروسیکه ی ئه مین نی یه له زیان و زهره رهکانی .

فهزل و گه وره ی به خپوکردنی یه تیم

پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی : ((أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ فِي الْجَنَّةِ هَكَذَا ، وَأَشَارَ بِأَصْبُعَيْهِ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى)) [البخاري : (٥٥٤٦)] .

واته : من و ئه و کهسه ی که سه رپه رشتی به خپوکردنی یه تیم ده کات له به هه شتدا به م شیوازه ی و ئامارهی کرد به هه ردو په نجه ی شایه تومان و ناوه راستینه ی .

فهزل و گه وره ی به ده ده مه وه رویشتنی بیوه ژن و فه قیر و هه ژار

پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی : ((السَّاعِي عَلَى الْأُزْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ)) [البخاري : (٥٣٥٣) ، و مسلم : (٢٩٨٢)] .

واته : ئه و کهسه ی که به ده م بیوه ژن و فه قیر و هه ژاره وه یه و یارمه تیان ده دات وه کو که سیکه که له پیناوی خوا دا جهاد ده کات و تیده کو شیت یان وه کو که سیکه که به رده وام له شه ودا شه ونو یژ ده کات و له پوژیشدا به پوژوو ده بیت .

فه زل و گه وره یی

چاوهړی گردنی پاداشتی دابین گردنی خه رچی و بزئیوی خیزان

پیڼه مبر (ﷺ) فه رموویه تی : ((إِذَا أَنْفَقَ الرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ يَحْتَسِبُهَا فَهُوَ لَهُ صَدَقَةٌ))
[البخاري : (۵۳)] .

واته : کاتیک که پیاو پاره ی خه رچ کرد بو دابین گردنی خه رچی و بزئیوی
خیزانه که ی چاوهړی پاداشتی نه وه ی کرد نه وه بو ی ده بیته صه ده قه .

فه زل و گه وره یی گه یانندی په یوه ندی خزمایه تی

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَأَنْ يُنْسَأَ* لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحْمَةً)) [البخاري : (۵۹۸۵)] .

واته : هه رکه سیګ پی ی خوشه فراوانی بخړیته رزقیه وه و بهرکه که بکه ویته
ته مه نیه وه نه وا با په یوه ندی خزمایه تی بکه یه نیت .

وَعَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((الرَّحِمُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ تَقُولُ : مَنْ وَصَلَنِي وَصَلَهُ اللَّهُ ، وَمَنْ قَطَعَنِي قَطَعَهُ اللَّهُ)) [مسلم : (۱۷)] .

* يُنْسَأُ لَهُ فِي أَثَرِهِ : أي يؤخر في أجله وعظمه .

واته : ماوه ی ژبانی و ته مه نی دوا ده خړیت ، مه به ست نه وه یه : بهرکه که ده که ویه ته مه نیه وه .

واته : خزمایه تی و پرهم هه لواستراوه به عهرشه وه و ده لیت :

هه رکه سیك بمگه یه نیت ئه وا خوا ده یگه یه نیت به پرهم و به زه یی خو ی ، وه

هه رکه سیكیش بمپرینیت ئه وا خوا پرهم و به زه یی خو یی لی ده پپرینیت .

هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ رَحِمٍ)) [البخاري :

(٥٩٨٤) ، ومسلم : (٢٥٥٦)] .

واته : ئه و که سه ناچیت به هه شته وه که په یوه ندی خزمایه تی ده پپرینیت .

فه زل و گه وره یی چاکه کردن له گه ل باوک و دایکدا

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ : ((سَأَلْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ ؟

قَالَ : الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا ، قُلْتُ : ثُمَّ أَيُّ ؟ قَالَ : ثُمَّ بُرِّ الْوَالِدَيْنِ ، قُلْتُ : ثُمَّ أَيُّ ؟ قَالَ :

الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)) [البخاري : (٥٩٧٠)] .

واته : پرسیارم کرد له پیغه مبه ر (ﷺ) و وتم : ئایا خو شه ویسترین کرده وه

لای خوا کامه یه ؟

فه رمووی : نوێژکردن له کاتی خویدا .

وتم : ئه نجا چی تر ؟

فه رمووی : ئه نجا چاکه کردن له گه ل باوک و دایکدا .

وتم : نه جا چی تر ؟

فهرمووی : جیهاد و تیځوشان له پیناوی خواډا .

شووم و نه هامه تی

دل پرېوون له یه کتر و دابراڼی نیوان موسلمانان

پیغه مبر (ﷺ) فهرموویه تی : ((تُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ فَيُغْفَرُ لِكُلِّ عَبْدٍ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا رَجُلًا كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحْنَاءُ ، فَيُقَالُ : أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْلَحَا ، أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْلَحَا ، أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْلَحَا)) [مسلم : (۲۵۶۵)] .

واته : دهرگاګانی به هشت له پوڅی دوو شه مه و پوڅی پینج شه مه دا ده کرینه وه و خوا له هه موو عه بدیک که هیچ شتیکی نه کر دبیټ به شه ریکی خو شده بیټ نیلا پیاوړیک نه بیټ که له نیوان خوۍ و براکه یدا دل پرېوون له یه کتر و رقه به رایه تی هه بیټ ، دهوتریت : ئەم دووانه دواڅهن تاوه کو پیکده کون و ناشتده بڼه وه ، ئەم دووانه دواڅهن تاوه کو پیکده کون و ناشتده بڼه وه ، ئەم دووانه دواڅهن تاوه کو پیکده کون و ناشتده بڼه وه .

که واته برام : تیرامینه له م فرموده یه و لیها توو ببه و ده ستیښخه ری
ریکه و تن و ناشتی بکه له گه ل براکه تدا - وه با سه ره رزی به تاوان نه تگریټ - بو
ئوهی ئه جر و پاداشت ببه یته وه و کرده وه کانت به رز بیته وه بو لای خوا .

فهزل و گه وره یی پاراستنی زمان و دامین

عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ (رضي الله عنه) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ حَيِّهِ وَمَا
بَيْنَ رَجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ)) [البخاري : (٥٩٩٣)] .

واته : کئ پاراستنی ئوهی نیوان ئه و دوو ئیسکه یی که دانه کانیا ن له سه ر
ده پرویت و ئوهی نیوان هه ردوو پانیم بو مسوگر ده کات تاوه کو منیش به هه شتی
بو مسوگر بکه م .

مه به ست ئه وه یه : کئ پاراستنی زمانی و دامینیم بو مسوگر ده کات تاوه کو
منیش به هه شتی بو مسوگر بکه م .

حه رامیتی زوئم و سته م کردن

پیغه مبه ر (ﷺ) فرموده یه تی : ((مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخٍ مِنْ عَرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ
فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخَذَ مِنْهُ

بَقْدَرٍ مَظْلَمَتِهِ ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمِلَ عَلَيْهِ)) [البخاري : (٢٢٦٩)] .

واته : هه ركه سيك زولم و سته م لى كردنى كه سيكى له لايه له ناوبانگ له كه داركردنى يان هه رشتيك نهوا با نه مړو گهر دنى خوږى پى نازاد بكات پيش نه وهى كه پوژيك بيت دينار و ديرهمى تيدا نى يه ، نه گهر كرده وهى چا كهى ببيت نهوا لى دهبه ن به نه ندازهى نهو زولم و سته مهى كه له لايه تى ، وه نه گهر چا كه و حه سه ناتيشى نه بيت نهوا له خراپهى هاوه له كهى دين و ده يخه نه سهر نه م .

حه راميتى غه ييه ت كردن و وريا كړدنه وه لى

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((أَتَذَرُونَ مَا الْغَيْبَةُ ؟ قَالُوا : اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ ، قَالَ : ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُهُ ، قِيلَ : أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ ؟ قَالَ : إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهْتُهُ*)) [مسلم : (٢٥٦٥)] .

واته : پيغه مبهري خوا (ﷺ) به صه حابه كانى فهرموو : نايه ده زانن غه ييه ت چى يه ؟ وتيان : خوا و پيغه مبهره كهى زانانترن ، فهرمووى : (غه ييه ت) نه وهى كه باسى براكه ت بكهيت به وهى كه پى ناخوش بيت ، وترا : نهى نه گهر نه وهى كه ده يللم له براكه مده هه بيت ؟ فهرمووى : نه گهر نه وهى كه ده يللم تيدا هه بيت نهوا غه ييه تيت كړدوه ، وه نه گهر تيدا نه بيت نهوا بوختيان ت بوى كړدوه .

* (بَهْتُهُ : أي افتريت عليه الكذب) واته : دروت له سهرى كړدوه و نه وهى كه وتووته بويت هه لواسپوه .

وَعَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَمَّا عَرَجَ بِي رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نَحَاسٍ يَحْمِشُونَ وُجُوهَهُمْ وَصُدُورَهُمْ ، فَقُلْتُ : مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جِبْرِيلُ ؟ قَالَ : هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحْمَ النَّاسِ وَيَقْعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ))^(۱).

واته : پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموویه تی : کاتیڅ که خوی په روه ردگارم به رزمی کرده وه بؤ سه رووی ئاسمانه کان به لای خه لکانیڅدا تیپه ربووم نینوکیان هه بوو له مس و روومه ت و سنگی خوئیانیان پی ده پوشاند و ده پنی و بریندار ده کرد .

منیش وتم : ئه ی جبریل ئه وانه کیڼ ؟

فه رمووی : ئه وانه ئه و که سانه ن که گوشتی خه لکی ده خوڼ و ده که ونه ناو باسکردنی سومعه ت و ناوبانگیان به خراپه [واته : غه ییه ت و زه می خه لکی ده که ن] .

(۱) رواه الإمام أحمد في المسند : (۱۲۸۶۱) ت / شعيب الأرنؤوط وقال : إسناده صحيح على شرط مسلم ، وأبو داود : (۴۸۷۸) ، وصححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب : (۲۸۳۹) .
يَحْمِشُونَ : أي : يجرحون ، يَأْكُلُونَ لُحْمَ النَّاسِ : أي : يغتابونهم .

فه زل و گه وره یی

کراوه یه تی و چاوپوښی کردن له کرین و فروښتندا

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمَحًا إِذَا بَاعَ ، وَإِذَا اشْتَرَى ، وَإِذَا اقْتَضَى)) [البخاري : (۱۹۳۴)] .

واته : خوا په حم به و پیاوه بکات که کراوه و یارمه تیدره له کاتیځدا که ده فروښت و له کاتیځیشدا که ده کړیت و له کاتیځیشدا که داوی قهرز ده کاته وه .

حه ق و مافی موسلمان له سه ر موسلمان

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ)) ، قِيلَ : مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : ((إِذَا لَقِيْتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ ، وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ ، وَإِذَا اسْتَنْجَأَكَ فَأَسْرِعْ لَهُ ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَشَمِّتْهُ ، وَإِذَا مَرِضَ فَعُدْهُ ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ)) [مسلم : (۴۰۲۳)] .

واته : مافی موسلمان به سه ر موسلمان ه شه شه .

وترا : نه و مافانه چين نه ی پیغه مبه ری خوا ؟

فه رموی :

- ۱ - نه گهر پیی گه یشیت سلهامی لیبکه .
- ۲ - وه نه گهر ده عوه تی کردیت وه لامی بده ره وه .
- ۳ - وه نه گهر داوای ئاموژگاری لیت کرد ئاموژگاری بکه .
- ۴ - وه نه گهر پژمی و سوپاسی خوی کرد دوعای بۆ بکه .
- ۵ - وه نه گهر نه خوش کهوت به سهری بکه ره وه .
- ۶ - وه نه گهر مرد شوینی جه نازه کهی بکه وه .

چی دهوتریت له کاتی به سه کردنه وهی نه خوشدا

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رضي الله عنهما) قَالَ : كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) إِذَا دَخَلَ عَلَى مَرِيضٍ يَعُودُهُ قَالَ : ((لَا بُأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ)) [البخاري : (۵۶۵۶)] .

واته : پیغه مبهه (ﷺ) نه گهر برپویشته یه بۆ به سه کردنه وهی نه خوشیک پیی ده فهرموو : ئه م نه خوشی یه هیچ نی یه و پاک که ره وه و لابه ری تاوانه کانه به ویستی خوا .

فهزل و گه وره یی ته وقه کردن له نیوان موسلماناندا

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلُ أَنْ يَفْتَرِقَا)) [الترمذي : (۲۷۲۷) وصححه الألباني] .

واته : هیچ دوو موسلمانیک نی یه بگهن به یه کتر و له گه ل یه کتردا ته وقه بکهن نیلا خوا له هه ردووکیان خوشده بیت پیش نه وه ی که له یه کتر جیابینه وه .

فهزل و گه وره یی داواکردنی شه هیدبوون له خوا

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَّغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ)) [مسلم : (۵۰۳۹)] .

واته : هه رکه سیڅ به راستگوویه وه داوا ی شه هیدبوون له خوا بکات نه خوا ده یکه یه نیته پله ی شه هیده کان نه گهر چی له سه ر جیگا که شی بمړیت .

هاندان له سه ر بژاردنی قه رزی سه ر مردوو

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی : ((نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ))^(۱).

(۱) رواه أحمد : (۵۱۵۵) ، والترمذي : (۱۰۷۹) ، وصححه الألباني في صحيح الجامع : (۶۷۷۹) وصحيح سنن الترمذي رقم : (۱۰۷۸) وصحيح سنن ابن ماجه رقم : (۲۴۱۳) .
مُعَلَّقَةٌ بِدَيْنِهِ : أي محبوسة عن وصول اللذات إليها .

واته : (پړخ و گیانی) ئیماندار به هوۍ ئه و قه رزه وه که له سهریه تی به ستراره ته وه له گه یشتنی به خوشی یه کانی تاوه کو بوۍ ده دریته وه .

فه زل و گه وره یی نویژی جه نازه

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی : ((مَنْ شَهِدَ الْجَنَازَةَ حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَيْهَا فَلَهُ قِيرَاطٌ ، وَمَنْ شَهِدَهَا حَتَّى تُدْفَنَ فَلَهُ قِيرَاطَانِ ، قِيلَ : وَمَا الْقِيرَاطَانِ ؟ قَالَ : مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ)) [متفق علیه] .

واته : هه رکه سیك ئاماده ی جه نازه یه ک ببیت تاوه کو نویژی له سهر ده کریت ئه وایه ک (قیراط) ی بو هیه ، وه هه رکه سیك ئاماده ی ببیت تاوه کو ده نیژریت ئه و دوو (قیراط) ی بو هیه .

وترا : دوو (قیراط) چی یه ؟

فه رموی : وه کو دوو شاخی گه وره وان .

چونیتى نوښت کردن له سهر مردوو

سوننه ته ئیمام و پیشنوښ له پشت سهری پیاووه و له پشت ناوه پاستی
نأفره ته وه بوه ستیت ، وه چوار (الله اکبر) ی له سهر بکات به م شیوازه ی که دیت :

۱ - (الله اکبر) ی یه که م ده کات : و هردوو دهستی به رز ده کاته وه تاوه کو
ناست هردوو شانی یان هردوو گوئی ، به هه مان شیوه له باقی تری (الله
اکبر) هکاندا ، نهجا دهستی راستی ده خاته سهر پشت دهستی چه پی و له سهر
سنگی دایده نیت ههروه کو چو له نوښه کاندا واده کات ، وه په ناده گریت به خوا
له شهیتانی دهرکراو له په حمه تی خوا و (بسم الله الرحمن الرحيم) ده لیت و نهجا به
کپی سوره تی فاتحه ده خوینیت .

۲ - (الله اکبر) ی دووهم ده کات : و سه لاوات ده دات له سهر پیغه مبه ر (ﷺ) و
ده لیت :

(اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى
آلِ إِبْرَاهِيمَ ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ) .

۳ - (الله اکبر) ی سی یه م ده کات : و به دلسوزیه وه دوعا بو مردوو که ده کات
به وه ی که له پیغه مبه ره وه (ﷺ) هاتوو ، له وانه ش فرمايشتی پیغه مبه ر (ﷺ) :

(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ ، وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ ، وَوَسِّعْ مُذْخَلَهُ ،
وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ
، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ ، وَأَدْخِلْهُ
الْجَنَّةَ ، وَأَعِزَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ) [مسلم : (۹۶۳)] .

واته : خوايه له ئه م مردووه خوشبېه و پرهمی پي بکه ، وه سهلامه تی بکه و
لئی ببوره ، وه میوانداریه کی پېژلینروای بکه ، وه گورپه که یی بو فراوان بکه ،
وه بیشوره له شوینه واری تاوانه کانی به ئاو و به فرو ته رزه ، وه پاکوخواوینی
بکه روه له هه له و تاوانه کانی وه کو چوڼ پوښاکینکی سپی له چلک و له که و په له
پاکوخواوین ده کریتته وه ، وه ماله که یی بو بگورپه وه به مالیک له ئه وهی خوی باشت ،
وه که سوکاره که یی بو بگورپه وه به که سوکاریک له ئه وهی خوی باشت ، وه
خیزانه که یی* بو بگورپه وه به خیزانیک له ئه وهی خوی باشت ، وه بیخه ره
به هه شته وه ، وه په نای بده له سزای گور و له سزای ناگری دوزخ .

* وه ئه گه ر مردووه که ئافره ت بو ئه و لیره دا واته : (وه میړده که یی بو بگورپه وه به میړدیک له ئه وهی خوی
باشتر) .

تییینی : مه به ست به گورپنه وه لیره دا بریتی یه له گورپنه وهی سیفه ته کانی بو سیفاتی باشت و چاکتر
نه ک خودی میړده که یی بو بگوردریتته وه به میړدیک تر که له ئه و باشت بیت !

بو زانیاری زیاتر بگه ږیره وه بۆ کتییی (وتهی زانیانی مه زه بی تیمامی شافعی په همه تی خویان لیبت سهاره ت به
کات و شوین و شتوازی سه ره خوشی کردن و پرسه و تمعزی کپران) لاپه ره : (۴۹) . - وه رگپړ -

هه روه ها فه رمایشتی پیغه مبه ر (ﷺ) : (اللَّهُمَّ اغْفِرْ حَيِّنَا وَمَيِّتَنَا ، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبَنَا ، وَصَغِيرَنَا وَكَبِيرَنَا ، وَذَكَرْنَا وَأُنْثَانَا ، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ ، اللَّهُمَّ تَحَرُّمْنَا أَجْرَهُ ، وَ تَضِلَّلْنَا بَعْدَهُ) [ابن ماجه : (۱۲۲۶) و صححه الألباني] .

واته : خوايه له زيندوو و مردوومان خوښبېه ، وه له ئاماده و ناديارمان ، وه له بچوك و گه وره مان ، وه له نږ و ميمان ، خوايه هه ركه سيك له ئيمه ده ژينيت ئه وا له سهر ئيسلام و ملكه چبون بو دين بيژينه ، وه هه ركه سيكيشمان لى ده مريښت ئه وا له سهر ئيمان بيمرينه ، خوايه بى به ش و مه حرومان مه كه له خير و پاداشتي نوښت له سهر كردن و دوعا كردنمان بوى ، وه له پاش ئه وېش گوډامان مه كه .

❁ وه ئه گه ر مردووه كه مې بينه بوو ئه وا ده لىت : (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهَا وَارْحَمْهَا ... هتد .

❁ وه ئه گه ر چه ند جه نازيه ك بوو ئه وا ده لىت : (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ ... هتد .

❁ وه ئه گه ر جه نازيه (منداللى له بارچوو) بوو كه بريښتېه له و منداللى ته مه نى چوار مانگ و به ره و سهره وه يه ئه وا دوعا بو باوك و دايكى ده كات به

لى خوشبوون و په حم پى كردنيان له بهر فرمايشتى پیغه مبهـر (ﷺ) : ((وَالسَّقُّطُ يُصَلَّى عَلَيْهِ وَيُدْعَى لَوَالِدَيْهِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ)) [أبو داود : (٣١٨٠) وصححه الألباني] .

واته : وه (منداللى له بارچوو) نوږزى له سهر ده كړيټ و دوعا بؤ باوك و دايكى ده كړيټ به لى خوشبوون و په حم پى كردنيان .

وه چاكيشه بوتريټ : (اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ ذُخْرًا لَوَالِدَيْهِ ، وَفَرَطًا وَاجِرًا وَشَفِيعًا مُجَابًا ، اللَّهُمَّ ثَقُلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا ، وَأَعْظِمْ بِهِ أَجُورَهُمَا ، وَأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ سَلَفِ الْمُؤْمِنِينَ ، وَاجْعَلْهُ فِي كِفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ) .

٤ - (الله اَكْبَر)ى چوارهم ده كات : و كه ميك بى دهنك ده بيت ئه نجا يه كه سه لام ده داته وه به لاي راستيدا .

✽ هه ركه سيك شتيك له (الله اَكْبَر)ه كانى له ده ست چوو بوو ئه وا ئه وهى كه پييده گات له گه ل ئيمامدا ئه وه به سه ره تاي نوږډه كهى داده نيټ ، جا ئه گه ر گه يشته (الله اَكْبَر)ى چوارهم ئه وا دواى ئه وه فاتحه ده خوښيټ [كه بؤ ئه م ده بيتـه (الله اَكْبَر)ى يه كه م] و ئه نجا (الله اَكْبَر)ى دووهم ده كات : و سه لاوات ده دات له سهر پيغه مبهـر (ﷺ) و به و شيـوه يه .

✽ وه ئه گه ر مه ترسى ئه وهى هه بوو كه جه نازكه هه لبگرن ئه وا كه مـترينى واجبه كهى به سه به وهى كه وا له دواى (الله اَكْبَر)ى دووهم بليټ : (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ) ، وه له دواى (اللهُ أَكْبَرُ) ى سى يه م بليت : (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ
وَارْحَمَهُ) ، وه له دواى (اللهُ أَكْبَرُ) ى چواره م سه لام بداته وه .

زيكره كاني به يانيان و ئيواران

سوننه ت وايه موسلمان به يانيان له پيش خوره لاتن و ئيوارانيش له پيش
خورئاو ابون نه م زيكرانه ى لاي خواره وه بخوښت :

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾ [البقرة] [النسائي : (١٠٧٢٨٠)] [له به يانيان و
ئيوارانيشدا] .

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ ، ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴾ ، ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
النَّاسِ ﴾ [الترمذي : (٥٨٤)] [هر سئ سوره ته كه به كاملى سئ جار ده خوښتيرين
له به يانيان و ئيوارانيشدا] .

❁ ((أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ)) [مسلم : (٧٥)] [له به يانيان و ئيوارانيشدا] .

❁ ((اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا ، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ)) ، به لām ئيواران ده لیت : ((اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا ، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ)) [الترمذي : (٧٥)] .

❁ ((أَصْبَحْنَا** عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَام ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ) وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً ، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ)) [أحمد : (١٥٣٦٣)] [له به يانيان و ئيوارانيشدا] .

* به يانيان نه وه ده لیت ، به لām ئيواران له بری ((أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ ... رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ ...)) ده لیت : ((أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ ... رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا ...)) .

** به يانيان نه وه ده لیت ، به لām ئيواران له بری ((أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَام ...)) ده لیت : ((أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَام ...)) .

❁ ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَمَوْ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي ، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي ، وَآمِنْ رَوْعَاتِي ، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي ، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي)) [أبو داود : (٥٠٧٦)] [له به يانيان و نيوارانينشدا] .

❁ ((اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي ، فَاغْفِرْ لِي ، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ)) [البخاري : (٦٣٠٦)] [له به يانيان و نيوارانينشدا] .

❁ ((اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ)) [الترمذي : (٣٧٢٠)] .

[له به يانيان و نيوارانينشدا] .

❁ ((بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)) [الترمذي : (٣٣٨٨)] .

[سى جار له به يانيان و نيوارانينشدا] .

❁ ((رَضِيتُ بِاللّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ نَبِيًّا)) [صحيح الترمذ والترهيب : (٦٥٧) ، وسلسلة الأحاديث الصحيحة : (٢٦٨٦)] .

[يهك جار تهنه له به ياناندا] .

❁ ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)) [مسلم : (٢٧٠٨) ، وأحمد : (٨١١٧)] [سى جار تهنه له ئيواراندا] .

❁ ((يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ ، أَلْخِلْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةً عَيْنٍ)) [النسائي : (١٠٨٣٠) ، وحسنه الألباني] .

[له به يانان و ئيوارانيدا] .

❁ ((سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ : عَدَدَ خَلْقِهِ ، وَرِضَا نَفْسِهِ ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ ، وَمَدَادَ كَلِمَاتِهِ)) [مسلم : (٢٧٢٦)] .

[سى جار تهنه له به ياناندا] .

❁ ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا ، وَرِزْقًا طَيِّبًا ، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا)) [ابن ماجه : (٩٢٥)] .

[يهك جار تهنه له به ياناندا] .

❁ ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) [البخاري : (٦٠٤٠)] .

[١٠٠] جار ته نها له به يانيندا .

❁ ((سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)) [مسلم : (٢٦٩١)] .

[١٠٠] جار له به يانيندا و ئيوارانيشدا .

كرده وه كان به پي كوتاييه كانيه تي

پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمويه تي : ((إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ النَّارِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ ، وَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ الْجَنَّةِ وَإِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ ، وَإِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِخَوَاتِيمِ)) [البخاري : (٦٦٠٧)] .

واته : به پاستي عه بدی وا هه يه كرده وه ده كات به كرده وهی ئه هلی ئاگرو
خوی له ئه هلی به هه شته ، وه هی وایش هه يه كرده وه ده كات به كرده وهی
ئه هلی به هه شت و خوی له ئه هلی ئاگرو ، وه به پاستي كرده وه كان
كورتته له ئیرون له سهر كوتاييه كانيان .

کوټایی

برای خویننه ری پړزدارم : به پاستی تو به تیږامانت له م (گه نجینه گه وړانه) و کرده وه کردن به وهی که تیږاندنا هاتووہ بالانسی چاکه کانت له دواړوژدا زیاد ده که یت زیاد کردنیکی گه وره .

وه کو ټه وهی که چه ندین سالی زور دريژخايه ن ژيابیت و ته مه نت کردبیټ و چه ندین کرده وهی چاکت تیدا کردبیټ ... له کاتیڅدا که ټه م کرده وانه سوپاس بو خوا سه هل و ئاسانن .

بو ټه ئیماننداری ژیر و عاقل ټه و که سه یه که کاته کان و هل و دهر فته ته کان ده قوزیټه وه بو کو کردنه وهی تویشوو بو دواړوژ .

وه له قیامه تدا هه مووان په شیمان دهنه وه :

چاکه کار ئاواته خوازه به وهی که چاکه و حه سهناتی زیاتری هه بوایه ت .

وه خراپه کاریش په شیماننه و ئاواته خوازه به وهی که هه رگیز خراپه و تاوانی نه کردایه ت .

که واته : توخوا توخوا ټه ی برام : هل و دهر فته ته کان به فیږومه ده و کاته کانت به ده سته که وت ده ست بخه به ټه نجامدانی کرده وه چاکه کان ، چونکه کات بریتی یه له ژیان ، وه دونیایش کیلگه ی دواړوژه .

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ عَلٰى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

ناوهرۆك

- ❖ پيشه كى بۆ نووسينى شيخ (صلاح البدير) ٣
- ❖ پيشه كى دانهر ٥
- ❖ فەزڵ و گه وره يى ته وحيد و يه كخواپه رستى ٧
- ❖ واتاى شايه تيدان به : (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ٨
- ❖ واتاى شايه تيدان به وهى كه وا (مُحَمَّد ﷺ) پيغه مبه رى خوايه ١١
- ❖ فەزڵ و گه وره يى دوعا كردن ١٢
- ❖ فەزڵ و گه وره يى گه ران به دواى زاستدا ١٣
- ❖ پينچ پايه كانى ئيسلام ١٥
- ❖ فەرزيتى و گرنكى نويز ١٥
- ❖ مه رجه كانى نويز نو مه رجن ١٦
- ❖ پايه كانى نويز چوارده پايه ن ١٦
- ❖ فەرزە كانى نويز هه شتن ١٨
- ❖ فەزڵ و گه وره يى ده ستنويز و خشوع له نويزدا ١٩

- ❖ ۲۰ فەزڵ و گه وره یی زوو پوښستن و پیکردن بۆ نوښتی جومعه
- ❖ ۲۱ لیکدانه وهی ئەم فەرمووده یه
- ❖ ۲۲ فەزڵ و گه وره یی زوو پوښستن بۆ نوښتی جه ماعهت و پیزی یه که م
- ❖ ۲۴ فەزڵ و گه وره یی زیکری دواى نوڤزه فەرزەکان
- ❖ ۲۶ فەزڵ و گه وره یی خویندنی (آیة الكرسي) دواى هه موو نوڤژیک
- ❖ ۲۶ فەزڵ و گه وره یی نوڤژ کردن له هه ردوو حه ره می پڤزدار
- ❖ ۲۷ فەزڵ و گه وره یی عومره کردن له په مه زاندا
- ❖ ۲۸ فەزڵ و گه وره یی دانیشتن له شوینی نوڤژدا دواى نوڤژی به یانی
- ❖ ۳۱ فەزڵ و گه وره یی وتنی (بِسْمِ اللَّهِ) له پڤش جووتببون
- ❖ فەزڵ و گه وره یی چوار وته که : (سُبْحَانَ اللَّهِ ، الْحَمْدُ لِلَّهِ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ۳۲
- ❖ ۳۴ فەزڵ و گه وره یی قورئان خویندن و تڤرامان تڤیدا و کرده وه پڤ کردنی ...
- ❖ ۳۵ خۆشه ویسترین وته به لای خواوه
- ❖ ۳۶ فەزڵ و گه وره یی زیکری خوا

- ❁ ۳۷ فه زلّ و گه وره یی داوای لیخو شېبون
- ❁ ۳۹ زیکری چه ند هه نده
- ❁ ۴۱ سوننه تیّتی دوو رکعات له پاش ده ستنو یژ
- ❁ فه زلّ و گه وره یی به پوژووبوونی سی پوژ له هه موو مانگی کدا و نویژی ویترو
- ❁ ۴۲ دوو رکعاته که ی چیشته نگاو
- ❁ ۴۲ فه زلّ و گه وره یی فه رمان کردن به چاکه و پیگری کردن له خراپه
- ❁ ۴۳ پاداشتی صه بر و ئارام گرتن له سه ر په روه رده کردنی کچان
- ❁ پاداشتی صه بر و ئارام گرتن له سه ر موسیبه ت و ناهه مواریه کان و مردنی
- ❁ ۴۴ که سیك
- ❁ ۴۵ فه زلّ و گه وره یی به پوژووبوونی پوژی عه ر ه فه و پوژی عاشورا
- ❁ فه زلّ و گه وره یی کوکړدنه وه ی نیوان به پوژووبوون و شوینکه وتنی جه نازه و
- ❁ ۴۵ خواردندان و به سه رکړدنه وه ی نه خوښ
- ❁ ۴۹ گه وره یی و قورسیّتی هه رامیّتی ریبأ
- ❁ ۴۹ فه رمان کردن به ریش هیشتنه وه
- ❁ ۵۰ قه ده غه کردنی پوښاک شوپی

- ❁ چاکه کردن له گه لّ دراوسېدا به شیکه له ئیمان ۵۱
- ❁ فه زلّ و گه وره یی به خپوکردنی یتیم ۵۲
- ❁ فه زلّ و گه وره یی به دمه وه پوښتنی بیوه ژن و فه قیر و هه ژار ۵۲
- ❁ فه زلّ و گه وره یی چاوه پوړی کردن پاداشتی دابین کردن خه رجی و بزئوی
خیزان ۵۳
- ❁ فه زلّ و گه وره یی گه یاندنی په یوه ندنی خزامیه تی ۵۳
- ❁ فه زلّ و گه وره یی چاکه کردن له گه لّ باوک و دایکدا ۵۴
- ❁ شووم و نه هامه تی دلّ پرپوون له یه کتر و دابړانی نیوان موسلمانان ... ۵۵
- ❁ فه زلّ و گه وره یی پاراستنی زمان و دامین ۵۶
- ❁ حرامیتی زولم و سته م کردن ۵۶
- ❁ حرامیتی غه ییه ت کردن و وریا کردنه وه لیّی ۵۷
- ❁ فه زلّ و گه وره یی کراوه یه تی و چاوپوښی کردن له کرین و فروشتندا ... ۵۸
- ❁ حه ق و مافی موسلمان له سه ر موسلمان ۵۹
- ❁ چی دهوتریت له کاتی به سه ر کردنه وه ی نه خوښدا ۶۰

- ❁ ٦٠ فه زل و گه وره یی ته وقه کردن له نیوان موسلماناندا
- ❁ ٦٠ فه زل و گه وره یی داواکردنی شه هیدبوون له خوا
- ❁ ٦١ هاندان له سهر بژاردنی قهرزی سهر مردوو
- ❁ ٦١ فه زل و گه وره یی نویژی جه نازه
- ❁ ٦٢ چوښتی نویژکردن له سهر مردوو
- ❁ ٦٦ زیکره کانې به یانیاڼ و نیواران
- ❁ ٦٩ کرده وه به چیی کوتاییه کانیه تی
- ❁ ٧٠ کوتایي
- ❁ ٧٢ ناوه پوک

